

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2009/125/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Οκτωβρίου 2009

για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα
συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα

(αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτρο-
πής⁽¹⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της
συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 2005/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2005, για θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα προϊόντα που καταναλώνουν ενέργεια⁽³⁾ έχει τροποποιηθεί ουσιωδώς. Με την ευκαιρία νέων τροποποιήσεων που περιορίζονται αυστηρά στην επέκταση του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας ώστε να συμπεριληφθούν όλα τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα, είναι σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας, η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.

(2) Οι διαφορές μεταξύ των νομοθετικών ή διοικητικών μέτρων που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για τον οικολογικό σχεδιασμό των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων είναι δυνατόν να δημιουργήσουν εμπόδια στο εμπόριο και να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό στην Κοινότητα και, ως εκ τούτου, ενδέχεται να έχουν άμεσο αντίκτυπο στην καθιέρωση και τη λει-

τουργία της εσωτερικής αγοράς. Η εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών είναι το μόνο μέσο για την πρόληψη των εμποδίων αυτών στο εμπόριο και για την αποτροπή του αθέμιτου ανταγωνισμού. Η επέκταση του πεδίου εφαρμογής σε όλα τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα εξασφαλίζει ότι οι απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού για όλα τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα μπορούν να εναρμονίζονται σε επίπεδο Κοινότητας.

(3) Τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα αντιπροσωπεύουν μεγάλο ποσοστό της κατανάλωσης φυσικών πόρων και ενέργειας στην Κοινότητα. Έχουν επίσης και ορισμένες άλλες σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Για τη μεγάλη πλειονότητα των κατηγοριών προϊόντων που διατίθενται στην κοινοτική αγορά, είναι δυνατόν να σημειωθούν πολύ διαφορετικοί βαθμοί περιβαλλοντικών επιπτώσεων, αν και αυτά παρουσιάζουν παρόμοιες λειτουργικές επιδόσεις. Προς το συμφέρον της αειφόρου ανάπτυξης, θα πρέπει να ενθαρρύνεται η συνεχής βελτίωση του συνολικού περιβαλλοντικού αντικτύπου αυτών των προϊόντων, κυρίως μέσω της αναγνώρισης των κύριων πηγών αρνητικών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και της αποφυγής μεταφοράς της ρύπανσης, όταν η βελτίωση αυτή δεν συνεπάγεται υπερβολικό κόστος.

(4) Πολλά συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα έχουν σημαντικές δυνατότητες βελτίωσης για τον περιορισμό των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και για την επίτευξη εξοικονόμησης ενέργειας μέσω καλύτερου σχεδιασμού, ο οποίος άλλωστε οδηγεί επίσης τις επιχειρήσεις και τους τελικούς χρήστες στο να εξοικονομούν οικονομικούς πόρους. Επί πλέον των προϊόντων που χρησιμοποιούν, παράγουν, μεταφέρουν ή καταμετρούν ενέργεια, ορισμένα προϊόντα που συνδέονται με την ενέργεια, περιλαμβανομένων των προϊόντων που χρησιμοποιούνται στις κατασκευές όπως παράθυρα, μονωτικά υλικά, ή ορισμένα προϊόντα που χρησιμοποιούν νερό όπως κεφαλές ντους ή βρύσες, θα μπορούσαν επίσης να συντελούν σε αξιόλογη εξοικονόμηση ενέργειας κατά τη χρήση τους.

(5) Ο οικολογικός σχεδιασμός των προϊόντων αποτελεί ζωτικό παράγοντα της κοινοτικής στρατηγικής για την ολοκληρωμένη πολιτική προϊόντων. Ως προληπτική προσέγγιση, που αποσκοπεί στη βελτιστοποίηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των προϊόντων, διατηρώντας ταυτόχρονα τις λειτουργικές τους ιδιότητες, προσφέρει νέες και πραγματικές ευκαιρίες για τους κατασκευαστές, τους καταναλωτές και την κοινωνία στο σύνολό της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 100 της 30.4.2009, σ. 120.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Απριλίου 2009 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2009.

⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 22.7.2005, σ. 29.

- (6) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, για την επίτευξη της οποίας μια από τις διαθέσιμες εναλλακτικές επιλογές είναι η αποδοτικότερη τελική χρήση της ηλεκτρικής ενέργειας, θεωρείται ουσιαστική συμβολή στην επίτευξη των στόχων για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου στην Κοινότητα. Η ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας αποτελεί την ταχύτερα αναπτυσσόμενη κατηγορία τελικής χρήσης ενέργειας που υπολογίζεται να αυξηθεί εντός των προσεχών 20 έως 30 ετών, εάν δεν ληφθούν μέτρα πολιτικής για να αντιστραφεί η τάση αυτή. Σύμφωνα με το υποβληθέν από την Επιτροπή Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα για την Αλλαγή του Κλίματος (ΕΠΑΚ), είναι εφικτή η σημαντική μείωση της κατανάλωσης ενέργειας. Η αλλαγή του κλίματος αποτελεί μια από τις προτεραιότητες του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον, όπως καθορίστηκε με την απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾. Η εξοικονόμηση ενέργειας αποτελεί τον αποτελεσματικότερο από πλευράς κόστους τρόπο ενίσχυσης της ασφάλειας του εφοδιασμού και μείωσης της εξάρτησης από τις εισαγωγές. Συνεπώς, θα πρέπει να θεσπισθούν ουσιαστικά συνοδευτικά μέτρα και να τεθούν στόχοι που αφορούν τη ζήτηση.
- (7) Θα πρέπει να αναληφθεί δράση κατά τη φάση σχεδιασμού των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων, δεδομένου ότι, σε αυτό το στάδιο, καθορίζεται η ρύπανση που θα προκαλέσει το προϊόν σε ολόκληρο τον κύκλο της ζωής του και αυτό το στάδιο αντιστοιχεί στο μεγαλύτερο μέρος του κόστους.
- (8) Θα πρέπει να καταρτισθεί συνεκτικό πλαίσιο για την εφαρμογή των κοινοτικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού για τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα, με στόχο να διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις αυτές και να βελτιωθεί ο συνολικός περιβαλλοντικός αντίκτυπός τους. Οι κοινοτικές αυτές απαιτήσεις θα πρέπει να σέβονται τις αρχές του θεμιτού ανταγωνισμού και του διεθνούς εμπορίου.
- (9) Οι απαιτήσεις του οικολογικού σχεδιασμού θα πρέπει να ορισθούν λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους και τις προτεραιότητες του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων, ανάλογα με την περίπτωση, των εφαρμοσίμων στόχων που τίθενται στις αντίστοιχες θεματικές στρατηγικές του προγράμματος αυτού.
- (10) Η παρούσα οδηγία επιδιώκει να επιτύχει υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος μέσω της μείωσης του δυνητικού περιβαλλοντικού αντίκτυπου των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων, γεγονός που τελικά θα ωφελήσει τους καταναλωτές και τους λοιπούς τελικούς χρήστες. Η αειφόρος ανάπτυξη επιβάλλει επίσης τη δέουσα συνεκτίμηση του αντίκτυπου που θα έχουν τα υπό μελέτη μέτρα στον τομέα της υγείας, καθώς και στον κοινωνικό και οικονομικό τομέα. Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των προϊόντων και της αποτελεσματικότερης χρήσης των πόρων συμβάλλει στην ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού και στη μείωση της ζήτησης φυσικών πόρων, παράγοντες που συνιστούν προϋποθέσεις για την υγιή οικονομική δραστηριότητα και, συνεπώς, για την αειφόρο ανάπτυξη.
- (11) Εάν κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρεί εθνικές διατάξεις λόγω επιτακτικών αναγκών που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος ή να εισαγάγει νέες διατάξεις, με βάση νέα επιστημονικά στοιχεία που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος, λόγω προβλήματος το οποίο συντρέχει μόνο στην περίπτωση αυτού του κράτους μέλους και το οποίο έχει ανακύψει μετά τη λήψη των μέτρων εφαρμογής, μπορεί να το πράξει υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 95 παράγραφοι 4, 5 και 6 της συνθήκης, το οποίο προβλέπει ότι προηγείται κοινοποίηση στην Επιτροπή και έγκριση εκ μέρους της.
- (12) Προκειμένου να μεγιστοποιηθούν τα περιβαλλοντικά οφέλη από τον βελτιωμένο σχεδιασμό, μπορεί να είναι χρήσιμο να ενημερώνονται οι καταναλωτές για τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά και τις περιβαλλοντικές επιδόσεις των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων και να τους παρέχονται συμβουλές για τη χρήση του προϊόντος κατά τρόπο φιλικό προς το περιβάλλον.
- (13) Η προσέγγιση που καθορίζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 18ης Ιουνίου 2003, με τίτλο «Ολοκληρωμένη Πολιτική Προϊόντων — Οικοδομώντας στη συνεκτίμηση του περιβαλλοντικού κύκλου ζωής (ΟΠΠ)», η οποία αποτελεί σημαντικό καινοτόμο στοιχείο του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον, αποσκοπεί στη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των προϊόντων καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, περιλαμβανομένων της επιλογής και της χρησιμοποίησης πρώτων υλών, της συσκευασίας, μεταφοράς και διανομής, της εγκατάστασης και συντήρησης, της χρήσης και του τέλους ζωής. Αν ληφθεί υπόψη, στο στάδιο του σχεδιασμού, ο περιβαλλοντικός αντίκτυπος ενός προϊόντος καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής του, υπάρχουν μεγάλες δυνατότητες να διευκολυνθεί η βελτίωση των περιβαλλοντικών του επιδόσεων με αποτελεσματικό, σε σχέση προς το κόστος, τρόπο, περιλαμβανομένης της αποδοτικότερης χρήσης των πόρων και των υλικών και κατά συνέπεια, να διευκολυνθεί η επίτευξη των στόχων της Θεματικής Στρατηγικής για την Αειφόρο Χρήση των Φυσικών Πόρων. Θα πρέπει να προβλεφθεί επαρκής ευελιξία, ώστε να υπάρχει η δυνατότητα ενσωμάτωσης του παράγοντος αυτού στον σχεδιασμό του προϊόντος, λαμβανομένων συγχρόνως υπόψη των τεχνικών, λειτουργικών και οικονομικών παραμέτρων.
- (14) Μολονότι είναι επιθυμητή μια σφαιρική προσέγγιση όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιδόσεις, η μείωση των αερίων θερμοκηπίου μέσω της βελτίωσης της ενεργειακής αποδοτικότητας θα πρέπει να θεωρείται πρώτιστος περιβαλλοντικός στόχος μέχρις ότου καταρτισθεί πρόγραμμα εργασίας.

(¹) ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.

- (15) Μπορεί να είναι αναγκαία και δικαιολογημένη η θέσπιση ειδικών, ποσοτικά προσδιορισμένων απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού για ορισμένα προϊόντα ή περιβαλλοντικές πτυχές τους, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η ελαχιστοποίηση του περιβαλλοντικού τους αντικτύπου. Λαμβάνοντας υπόψη την επείγουσα ανάγκη συμβολής στην εκπλήρωση των δεσμεύσεων που ανελήφθησαν στα πλαίσια του πρωτοκόλλου του Κιότο της σύμβασης-πλαisiού των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος και με την επιφύλαξη της ολοκληρωμένης προσέγγισης που προωθεί η παρούσα οδηγία, θα πρέπει να δίδεται προτεραιότητα στα μέτρα με υψηλή δυνατότητα μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου με χαμηλό κόστος. Τα μέτρα αυτά μπορούν επίσης να συμβάλουν στην αειφόρο χρήση των πόρων και να συνεισφέρουν σημαντικά στο δεκαετές πλαίσιο προγραμμάτων για τη βιώσιμη παραγωγή και κατανάλωση που συμφωνήθηκε στην παγκόσμια σύνοδο κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Γιοχάνεσμπουργκ, από τις 26 Αυγούστου έως τις 4 Σεπτεμβρίου 2002.
- (16) Ως γενική αρχή και, εφόσον ενδείκνυται, η κατανάλωση ενέργειας των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων σε λειτουργία αναμονής ή εκτός λειτουργίας θα πρέπει να μειωθεί στο ελάχιστο αναγκαίο για την κανονική λειτουργία τους.
- (17) Ενώ τα διαθέσιμα στην αγορά προϊόντα ή τεχνολογίες με τις καλύτερες επιδόσεις, συμπεριλαμβανομένων όσων διατίθενται στις διεθνείς αγορές, θα πρέπει να λαμβάνονται ως σημεία αναφοράς, το επίπεδο των απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού θα πρέπει να καθορίζεται βάσει τεχνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών αναλύσεων. Η ευελιξία στη μέθοδο καθορισμού του επιπέδου των απαιτήσεων μπορεί να διευκολύνει την ταχεία βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων. Κατά τις αναλύσεις αυτές, θα πρέπει να ζητείται η γνώμη και η ενεργός συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών. Η θέσπιση υποχρεωτικών μέτρων απαιτεί την πραγματοποίηση κατάλληλων διαβουλεύσεων με τους ενδιαφερομένους. Οι διαβουλεύσεις αυτές μπορούν να αναδείξουν την ανάγκη για σταδιακή θέσπιση απαιτήσεων ή για λήψη μεταβατικών μέτρων. Ο καθορισμός ενδιάμεσων στόχων αυξάνει την προβλεψιμότητα της πολιτικής, επιτρέπει την προσαρμογή του κύκλου ανάπτυξης του προϊόντος και διευκολύνει τον μακροπρόθεσμο προγραμματισμό των ενδιαφερομένων.
- (18) Θα πρέπει να δίδεται προτεραιότητα σε εναλλακτικούς τρόπους δράσης, όπως η αυτορρύθμιση από τη βιομηχανία, όταν η δράση αυτή είναι πιθανόν να εξασφαλίζει την επίτευξη των στόχων πολιτικής ταχύτερα ή με χαμηλότερο κόστος απ' ό,τι οι υποχρεωτικές απαιτήσεις. Εάν οι δυνάμεις της αγοράς δεν κινηθούν προς τη σωστή κατεύθυνση ή με αποδεκτή ταχύτητα, μπορεί να χρειαστεί η λήψη νομοθετικών μέτρων.
- (19) Η αυτορρύθμιση, συμπεριλαμβανομένων των εθελοντικών συμφωνιών ως μονομερών δεσμεύσεων της βιομηχανίας, μπορεί να καταστήσει δυνατή την επίτευξη ταχείας προόδου λόγω ταχείας και οικονομικής εφαρμογής και επιτρέπει την προσαρμογή σε τεχνολογικές επιλογές και ευαισθησίες της αγοράς με ευέλικτο και κατάλληλο τρόπο.
- (20) Για την αξιολόγηση των εθελοντικών συμφωνιών ή άλλων μέτρων αυτορρύθμισης που προτείνονται ως εναλλακτικές δυνατότητες αντί των μέτρων εφαρμογής θα πρέπει να υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες για τα εξής τουλάχιστον ζητήματα: ανοικτός χαρακτήρας της συμμετοχής, προστιθέμενη αξία, αντιπροσωπευτικότητα, ποσοτικά εκπεφρασμένοι και σταδιακά εφαρμοζόμενοι στόχοι, συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών, επίβλεψη και σύνταξη εκθέσεων, σχέση κόστους-ωφέλειας στη διαχείριση αυτορρυθμιζόμενης πρωτοβουλίας και βιωσιμότητα.
- (21) Η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2002, με τίτλο «Περιβαλλοντικές συμφωνίες σε κοινοτικό επίπεδο στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης για την απλούστευση και βελτίωση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος» μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο οδηγό κατά την αξιολόγηση της αυτορρύθμισης από τη βιομηχανία στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.
- (22) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνει την ένταξη της αρχής του οικολογικού σχεδιασμού στο πλαίσιο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) και των πολύ μικρών επιχειρήσεων. Η ένταξη αυτή μπορεί να διευκολυνθεί από την ευρεία διαθεσιμότητα και την εύκολη πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν τον αειφόρο χαρακτήρα των προϊόντων τους.
- (23) Τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα που συνάδουν με τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού οι οποίες καθορίζονται στα μέτρα εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να φέρουν τη σήμανση «CE» και συναφή πληροφοριακά στοιχεία, προκειμένου να μπορούν να διατίθενται στην εσωτερική αγορά και να κυκλοφορούν ελεύθερα. Η αυστηρή επιβολή των μέτρων εφαρμογής είναι απαραίτητη, ώστε να διασφαλίζεται η μείωση του περιβαλλοντικού αντικτύπου των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων που υπόκεινται στη ρύθμιση και να εξασφαλίζεται ο θεμιτός ανταγωνισμός.
- (24) Κατά την κατάρτιση των μέτρων εφαρμογής και του προγράμματος εργασίας, η Επιτροπή θα πρέπει να διαβουλευτεί με τους αντιπροσώπους των κρατών μελών καθώς και με τα ενδιαφερόμενα για την ομάδα του προϊόντος μέρη, όπως η βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ και των βιοτεχνιών, οι συνδικαλιστικές ενώσεις, οι έμποροι, οι εισαγωγείς, οι ομάδες προστασίας του περιβάλλοντος και οι ενώσεις καταναλωτών.
- (25) Κατά την κατάρτιση μέτρων εφαρμογής, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη την υφιστάμενη εθνική περιβαλλοντική νομοθεσία, ιδίως όσον αφορά τις τοξικές ουσίες, που κατά τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατηρείται, χωρίς να μειώνονται τα υφιστάμενα και δικαιολογημένα επίπεδα προστασίας στα κράτη μέλη.
- (26) Θα πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στις ενότητες και τους κανόνες που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης και που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για το κοινό πλαίσιο εμπορίας των προϊόντων (1).

(1) ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 82.

- (27) Οι αρχές επιτήρησης θα πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που σχεδιάζονται εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να βελτιωθεί η επιτήρηση της αγοράς, έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων⁽¹⁾. Η συνεργασία αυτή θα πρέπει να αξιοποιεί στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τα ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνιών και τα σχετικά κοινοτικά προγράμματα. Η ανταλλαγή πληροφοριών για περιβαλλοντικές επιδόσεις κύκλου ζωής και για τις επιτυχημένες σχεδιαστικές λύσεις θα πρέπει να διευκολύνεται. Η σώρευση και η διάδοση των γνώσεων που παράγονται από τις προσπάθειες οικολογικού σχεδιασμού των κατασκευαστών αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα οφέλη της παρούσας οδηγίας.
- (28) Αρμόδιος φορέας είναι συνήθως ο δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας τον οποίο έχουν ορίσει οι δημόσιες αρχές και διαθέτει τα αναγκαία εχέγγυα αμεροληψίας και τεχνικής εμπειρίας για τον έλεγχο της συμμόρφωσης ενός προϊόντος με τα ισχύοντα μέτρα εφαρμογής.
- (29) Δεδομένης της σημασίας της αποφυγής παραβιάσεων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν τα αναγκαία μέσα για την αποτελεσματική επιτήρηση της αγοράς.
- (30) Όσον αφορά την κατάρτιση και την ενημέρωση των ΜΜΕ στον οικολογικό σχεδιασμό, μπορεί να είναι σκόπιμη η εξέταση συνοδευτικών δραστηριοτήτων.
- (31) Είναι προς το συμφέρον της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς να υπάρχουν πρότυπα που να έχουν εναρμονισθεί σε κοινοτικό επίπεδο. Όταν έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* τα στοιχεία ενός τέτοιου προτύπου, η συμμόρφωση με το εν λόγω πρότυπο θα πρέπει να συνιστά τεκμήριο συμμόρφωσης με τις αντίστοιχες απαιτήσεις που καθορίζονται στα μέτρα εφαρμογής τα οποία θεσπίζονται βάσει της παρούσας οδηγίας, αν και θα πρέπει να επιτρέπονται και άλλα μέτρα απόδειξης της εν λόγω συμμόρφωσης.
- (32) Ένας από τους κύριους ρόλους των εναρμονισμένων προτύπων θα πρέπει να είναι η βοήθεια προς τους κατασκευαστές κατά την εφαρμογή των μέτρων εφαρμογής που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Τα πρότυπα αυτά θα μπορούσαν να έχουν ουσιαστικό ρόλο στην καθιέρωση μεθόδων μέτρησης και δοκιμών. Στην περίπτωση γενικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού, τα εναρμονισμένα πρότυπα θα μπορούσαν να συμβάλουν σημαντικά στην καθοδήγηση των κατασκευαστών όσον αφορά την καθιέρωση του οικολογικού προφίλ των προϊόντων τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής. Τα πρότυπα αυτά θα πρέπει να αναφέρουν σαφώς τη σχέση των ρητρών τους με τις αντίστοιχες απαιτήσεις. Τα εναρμονισμένα πρότυπα
- δεν θα πρέπει να έχουν ως σκοπό τον καθορισμό ορίων για περιβαλλοντικές πτυχές.
- (33) Όσον αφορά τους ορισμούς που χρησιμοποιούνται στην παρούσα οδηγία, η παραπομπή σε σχετικά διεθνή πρότυπα, όπως το ISO 14040, είναι χρήσιμη.
- (34) Η παρούσα οδηγία συνάδει με ορισμένες αρχές για την εφαρμογή της νέας προσέγγισης, κατά τα οριζόμενα στο ψήφισμα του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1985, για νέα προσέγγιση στο θέμα της τεχνικής εναρμόνισης και τυποποίησης⁽²⁾ και της παραπομπής σε εναρμονισμένα ευρωπαϊκά πρότυπα. Το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1999, για τον ρόλο της τυποποίησης στην Ευρώπη⁽³⁾ συνιστά στην Επιτροπή να εξετάσει εάν η αρχή της νέας προσέγγισης θα μπορούσε να επεκταθεί, ως μέσο βελτίωσης και απλούστευσης της νομοθεσίας και σε τομείς που δεν καλύπτονται ακόμη, όπου αυτό είναι δυνατόν.
- (35) Η παρούσα οδηγία συμπληρώνει ισχύουσες κοινοτικές πράξεις, όπως η οδηγία 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1992, για την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας και λοιπών πόρων των οικιακών συσκευών με την επισήμανση και την παροχή ομοιόμορφων πληροφοριών σχετικά με τα προϊόντα⁽⁴⁾, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1980/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, περί αναθεωρημένου κοινοτικού συστήματος απονομής οικολογικού σήματος⁽⁵⁾, η οδηγία 2002/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού⁽⁶⁾, η οδηγία 2002/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού⁽⁷⁾ και η οδηγία 2006/121/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την τροποποίηση της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών με σκοπό την προσαρμογή της στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων⁽⁸⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 106/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με το κοινοτικό πρόγραμμα επισήμανσης της ενεργειακής απόδοσης του εξοπλισμού γραφείου⁽⁹⁾. Οι συνέργειες μεταξύ της παρούσας οδηγίας και των ισχυουσών κοινοτικών πράξεων θα πρέπει να συμβάλουν στην αύξηση του αντίστοιχου αντίκτυπου τους και στη θέσπιση συνεκτικών απαιτήσεων τις οποίες πρέπει να εφαρμόζουν οι κατασκευαστές.

⁽²⁾ ΕΕ C 136 της 4.6.1985, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ C 141 της 19.5.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 297 της 13.10.1992, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 237 της 21.9.2000, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 37 της 13.2.2003, σ. 24.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 37 της 13.2.2003, σ. 19.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 39 της 13.2.2008, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 30.

- (36) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (37) Θα πρέπει ιδίως να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να τροποποιήσει ή να καταργήσει την οδηγία 92/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾ και τις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 96/57/ΕΚ⁽³⁾ και 2000/55/ΕΚ⁽⁴⁾. Αυτή η τροποποίηση ή ανάκληση πρέπει να θεσπιστεί σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (38) Επιπλέον, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να έχει την αρμοδιότητα να εγκρίνει μέτρα εφαρμογής που καθορίζουν απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού για συγκεκριμένα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα, περιλαμβανομένης της θέσπισης μέτρων κατά τη μεταβατική περίοδο και, όπου ενδείκνυται, διατάξεις για τον υπολογισμό των διαφόρων περιβαλλοντικών πτυχών. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της με ουσιαστές πληροφορίες, πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (39) Η Επιτροπή θα πρέπει, με βάση την πείρα από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, της οδηγίας 2005/32/ΕΚ και των μέτρων εφαρμογής, να επανεξετάσει τη λειτουργία, τις μεθόδους και την αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας και να εκτιμήσει τη σκοπιμότητα επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της πέραν των συνδεδεμένων με την ενέργεια προϊόντων. Στο πλαίσιο της επανεξέτασης αυτής, η Επιτροπή θα πρέπει να διαβουλευθεί με εκπροσώπους των κρατών μελών, καθώς και με τα οικεία ενδιαφερόμενα μέρη.
- (40) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν τις κυρώσεις που θα επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (41) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς με τη θέσπιση της απαίτησης για επίτευξη κατάλληλου επιπέδου περιβαλλοντικών επιδόσεων από τα προϊόντα, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της παρούσας οδηγίας, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (42) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις ουσίας της οδηγίας 2005/32/ΕΚ. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται κατ' ουσία προκύπτει από την οδηγία 2005/32/ΕΚ.
- (43) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΧ, μέρος Β,
- (44) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽⁵⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίζουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει ένα πλαίσιο για τη θέσπιση κοινοτικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού για τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα, προκειμένου να διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων αυτών στην εσωτερική αγορά.
2. Η παρούσα οδηγία προβλέπει τη θέσπιση απαιτήσεων τις οποίες πρέπει να πληρούν τα συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα τα οποία καλύπτονται από μέτρα εφαρμογής, προκειμένου τα εν λόγω προϊόντα να διατίθενται στην αγορά ή/και να τίθενται σε λειτουργία. Συμβάλλει στην αειφόρο ανάπτυξη αυξάνοντας την ενεργειακή απόδοση και το επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, ενώ ταυτόχρονα αυξάνει την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού.
3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στα μέσα μεταφοράς προσώπων ή εμπορευμάτων.
4. Η παρούσα οδηγία και τα μέτρα εφαρμογής που θεσπίζονται δυνάμει αυτής ισχύουν υπό την επιφύλαξη της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με τη διαχείριση αποβλήτων και της κοινοτικής νομοθεσίας περί χημικών ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της κοινοτικής νομοθεσίας περί φθοριωμένων αερίων θερμοκηπίου.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

(1) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(2) ΕΕ L 167 της 22.6.1992, σ. 17.

(3) ΕΕ L 236 της 18.9.1996, σ. 36.

(4) ΕΕ L 279 της 1.11.2000, σ. 33.

(5) ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

- 1) «Συνδεδεμένο με την ενέργεια προϊόν, (εφεξής “το προϊόν”): κάθε προϊόν που, κατά τη χρήση του, έχει επίδραση στην κατανάλωση ενέργειας το οποίο διατίθεται στην αγορά ή/και τίθεται σε λειτουργία, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων που προορίζονται να ενσωματωθούν σε συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία και τα οποία διατίθενται στην αγορά ή/και τίθενται σε λειτουργία ως μεμονωμένα εξαρτήματα για τελικούς χρήστες και των οποίων οι περιβαλλοντικές επιδόσεις μπορούν να αξιολογούνται με ανεξάρτητο τρόπο·
- 2) «Κατασκευαστικά στοιχεία και υπομονάδες συναρμολόγησης»: εξαρτήματα που προορίζονται να ενσωματωθούν σε προϊόντα και τα οποία δεν διατίθενται στην αγορά ή/και τίθενται σε λειτουργία ως μεμονωμένα εξαρτήματα για τελικούς χρήστες ή οι περιβαλλοντικές επιδόσεις των οποίων δεν μπορούν να αξιολογούνται με ανεξάρτητο τρόπο·
- 3) «Μέτρα εφαρμογής»: μέτρα που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και τα οποία θεσπίζουν απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού για συγκεκριμένα προϊόντα ή για ορισμένες περιβαλλοντικές πτυχές τους·
- 4) «Διάθεση στην αγορά»: κυκλοφορία, για πρώτη φορά, ενός προϊόντος στην κοινοτική αγορά, με στόχο τη διανομή ή τη χρήση του στην Κοινότητα, είτε έναντι αντιτίμου είτε δωρεάν και ανεξάρτητα από την τεχνική πώληση·
- 5) «Θέση σε λειτουργία»: η πρώτη χρήση ενός προϊόντος από τον εντός της Κοινότητας τελικό χρήστη προς τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται·
- 6) «Κατασκευαστής»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατασκευάζει προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία και είναι υπεύθυνο για τη συμμόρφωσή τους με αυτή, ενόψει της διάθεσής τους στην αγορά ή/και της θέσης τους σε λειτουργία με τη δική του επωνυμία ή το δικό του σήμα ή για δική του χρήση. Εάν δεν υπάρχει κατασκευαστής κατά τα οριζόμενα στην πρώτη πρόταση του παρόντος σημείου, ή εισαγωγέας κατά την έννοια του σημείου 8, οιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαθέτει στην αγορά ή/και θέτει σε λειτουργία προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία θεωρείται κατασκευαστής·
- 7) «Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Κοινότητα, το οποίο έχει λάβει γραπτή εντολή από τον κατασκευαστή να διεκπεραιώνει, εξ ονόματός του, όλες ή ορισμένες από τις υποχρεώσεις και διατυπώσεις που συνδέονται με την παρούσα οδηγία·
- 8) «Εισαγωγέας»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Κοινότητα που διαθέτει προϊόν τρίτης χώρας στην κοινοτική αγορά στο πλαίσιο των επιχειρηματικών του δραστηριοτήτων·
- 9) «Υλικά»: όλα τα υλικά που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων·
- 10) «Σχεδιασμός προϊόντος»: το σύνολο των διαδικασιών που μετατρέπουν τις απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληροί το προϊόν από απόψεως νομικής, τεχνικής, ασφαλείας, λειτουργίας, αγοράς ή άλλης σε τεχνικές προδιαγραφές προϊόντος·
- 11) «Περιβαλλοντική πτυχή»: στοιχείο ή λειτουργία ενός προϊόντος που μπορεί να αλληλεπιδράσει με το περιβάλλον κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του·
- 12) «Περιβαλλοντικός αντίκτυπος»: κάθε μεταβολή στο περιβάλλον η οποία προκύπτει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από ένα προϊόν κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής του·
- 13) «Κύκλος ζωής»: τα διαδοχικά και αλληλοσυνδεδεμένα στάδια ενός προϊόντος, από τη χρήση της πρώτης ύλης έως την τελική διάθεσή του·
- 14) «Επαναχρησιμοποίηση»: κάθε ενέργεια με την οποία ένα προϊόν ή εξαρτήματά του, που έχουν φτάσει στο τέλος της πρώτης χρήσης τους, χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν, συμπεριλαμβανομένης της συνεχούς χρήσης ενός προϊόντος το οποίο επιστρέφεται σε σημεία συλλογής, διανομείς, φορείς ανακύκλωσης ή κατασκευαστές, καθώς και της επαναχρησιμοποίησης ενός προϊόντος μετά από ανακαίνιση·
- 15) «Ανακύκλωση»: η επανεπεξεργασία αποβλήτων στα πλαίσια μιας διαδικασίας παραγωγής για τον αρχικό σκοπό ή για άλλους σκοπούς, όχι όμως για την ανάκτηση ενέργειας·
- 16) «Ανάκτηση ενέργειας»: κάθε χρήση καυσίμων αποβλήτων ως μέσων παραγωγής ενέργειας μέσω της άμεσης καύσης με ή χωρίς άλλα απόβλητα αλλά με ανάκτηση της θερμότητας·
- 17) «Ανάκτηση»: κάθε εφαρμοστέα ενέργεια που προβλέπεται στο παράρτημα II Β της οδηγίας 2006/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των στερεών αποβλήτων ⁽¹⁾·
- 18) «Απόβλητο»: κάθε ουσία ή αντικείμενο των κατηγοριών που ορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2006/12/EK, την οποία ο κάτοχος απορρίπτει ή προτιμάται ή υποχρεούται να απορρίψει·
- 19) «Επικίνδυνο απόβλητο»: κάθε απόβλητο που εμπίπτει στο άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/EOK του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα ⁽²⁾·
- 20) «Οικολογικό προφίλ»: περιγραφή, σύμφωνα με το ισχύον μέτρο εφαρμογής για το συγκεκριμένο προϊόν, των εισροών και εκροών (όπως πρώτες ύλες, εκπομπές και απόβλητα) που συνδέονται με ένα προϊόν καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής του και που είναι σημαντικές από την άποψη του περιβαλλοντικού αντικτύπου του και εκφράζονται σε φυσικά μεγέθη τα οποία μπορούν να μετρηθούν·

⁽¹⁾ EE L 114 της 27.4.2006, σ. 9.

⁽²⁾ EE L 377 της 31.12.1991, σ. 20.

- 21) «Περιβαλλοντικές επιδόσεις» ενός προϊόντος: τα αποτελέσματα της εκ μέρους του κατασκευαστή διαχείρισης των περιβαλλοντικών πτυχών του προϊόντος, όπως αντικατοπτρίζονται στον φάκελο τεχνικών προδιαγραφών·
- 22) «Βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων»: η διαδικασία βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων ενός προϊόντος, κατά τη διάρκεια διαδοχικών γενεών του, αν και όχι κατ' ανάγκη για όλες τις περιβαλλοντικές πτυχές του προϊόντος ταυτοχρόως·
- 23) «Οικολογικός σχεδιασμός»: η ένταξη των περιβαλλοντικών πτυχών στο σχεδιασμό του προϊόντος με στόχο τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής του·
- 24) «Απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού»: κάθε απαίτηση που αφορά ένα προϊόν ή τον σχεδιασμό ενός προϊόντος, σκοπός της οποίας είναι η βελτίωση των περιβαλλοντικών του επιδόσεων, ή κάθε απαίτηση παροχής πληροφοριών για τις περιβαλλοντικές πτυχές ενός προϊόντος·
- 25) «Γενική απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού»: κάθε απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού που βασίζεται στο οικολογικό προφίλ ενός προϊόντος συνολικά και που δεν θέτει συγκεκριμένες οριακές τιμές για συγκεκριμένες περιβαλλοντικές πτυχές·
- 26) «Ειδική απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού»: μια ποσοτικοποιημένη και μετρήσιμη απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού που αφορά μια συγκεκριμένη περιβαλλοντική πτυχή ενός προϊόντος, όπως η κατανάλωση ενέργειας κατά τη χρήση, υπολογιζόμενη για δεδομένη μονάδα επίδοσης·
- 27) «Εναρμονισμένο πρότυπο»: τεχνική προδιαγραφή που εκδίδεται από αναγνωρισμένο φορέα τυποποίησης βάσει εντολής της Επιτροπής, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στην οδηγία 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών ⁽¹⁾, με σκοπό τη θέσπιση ευρωπαϊκής απαίτησης, η συμμόρφωση με την οποία δεν είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 3

Διάθεση στην αγορά ή/και θέση σε λειτουργία

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από μέτρα εφαρμογής μπορούν να διατίθενται στην αγορά ή/και να τίθενται σε λειτουργία μόνο εάν έχουν συμμορφωθεί με τα εν λόγω μέτρα και φέρουν τη σήμανση CE σύμφωνα με το άρθρο 5.
2. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την επιτήρηση της αγοράς. Φροντίζουν ώστε οι εν λόγω αρχές να διαθέτουν και να χρησιμοποιούν τις απαραίτητες εξουσίες, προκειμένου να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για τα οποία είναι αρμόδιες δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη καθορί-

ζουν τα καθήκοντα, τις εξουσίες και τις οργανωτικές φύσεως ρυθμίσεις των αρμόδιων αρχών. Οι αρχές αυτές δύνανται:

- a) να οργανώνουν κατάλληλους ελέγχους συμμόρφωσης των προϊόντων, σε κατάλληλη κλίμακα και να υποχρεώνουν τον κατασκευαστή ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του να αποσύρει από την αγορά μη συμμορφούμενα προϊόντα, σύμφωνα με το άρθρο 7·
- β) να απαιτούν από τα ενδιαφερόμενα μέρη την παροχή όλων των αναγκαίων πληροφοριών, όπως ορίζεται στα μέτρα εφαρμογής·
- γ) να λαμβάνουν δείγματα των προϊόντων και να τα υποβάλλουν σε ελέγχους συμμόρφωσης.

3. Τα κράτη μέλη τηρούν ενήμερη την Επιτροπή ως προς τα αποτελέσματα της επιτήρησης της αγοράς και, οσάκις ενδείκνυται, η Επιτροπή διαβιβάζει τις σχετικές πληροφορίες στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχεται η δυνατότητα στους καταναλωτές και τους λοιπούς ενδιαφερομένους να υποβάλλουν παρατηρήσεις σχετικά με τη συμμόρφωση των προϊόντων στις αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 4

Ευθύνες του εισαγωγέα

Όταν ο παραγωγός δεν είναι εγκατεστημένος εντός της Κοινότητας και δεν υπάρχει εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, ο εισαγωγέας έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- a) να διασφαλίζει ότι το προϊόν το οποίο διαθέτει στην αγορά ή/και θέτει σε λειτουργία συμμορφώνεται με την παρούσα οδηγία και τα ισχύοντα μέτρα εφαρμογής και
- β) να διατηρεί και να έχει διαθέσιμη τη δήλωση συμμόρφωσης CE και την τεχνική τεκμηρίωση.

Άρθρο 5

Σήμανση και δήλωση συμμόρφωσης CE

1. Πριν από τη διάθεση στην αγορά ή/και τη θέση σε λειτουργία ενός προϊόντος που καλύπτεται από μέτρα εφαρμογής, τοποθετείται στο προϊόν η σήμανση CE και εκδίδεται δήλωση συμμόρφωσης CE, με την οποία ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του διασφαλίζει και δηλώνει ότι το προϊόν έχει συμμορφωθεί με όλες τις σχετικές διατάξεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής.
2. Η σήμανση CE αποτελείται από τα αρχικά «CE», όπως ορίζεται στο παράρτημα III.
3. Η δήλωση συμμόρφωσης CE περιλαμβάνει τα στοιχεία που ορίζονται στο παράρτημα VI και παραπέμπει στο κατάλληλο μέτρο εφαρμογής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

4. Η τοποθέτηση στο προϊόν σημάτων που ενδέχεται να παραπλανήσουν τους χρήστες ως προς την έννοια ή τη μορφή της σήμανσης CE απαγορεύεται.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν, όσον αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με το μέρος 2 του παραρτήματος I, να είναι διατυπωμένες στην ή τις επίσημες γλώσσες τους, όταν το προϊόν φθάνει στον τελικό χρήστη.

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν επίσης την παροχή των εν λόγω πληροφοριών σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη λαμβάνουν ιδίως υπόψη:

- α) τη δυνατότητα παροχής των πληροφοριών με εναρμονισμένα σύμβολα ή αναγνωρισμένους κωδικούς ή άλλα μέτρα και
- β) το είδος των χρηστών που προβλέπεται να χρησιμοποιήσουν το προϊόν και το είδος των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται.

Άρθρο 6

Ελεύθερη κυκλοφορία

1. Τα κράτη μέλη δεν απαγορεύουν, περιορίζουν ή παρεμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά ή/και τη θέση σε λειτουργία στο έδαφός τους προϊόντος που έχει συμμορφωθεί με όλες τις σχετικές διατάξεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής και φέρει τη σήμανση CE σύμφωνα με το άρθρο 5, για λόγους απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού που αφορούν τις παραμέτρους οικολογικού σχεδιασμού που αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος 1, οι οποίες καλύπτονται από το ισχύον μέτρο εφαρμογής.

2. Τα κράτη μέλη δεν απαγορεύουν, περιορίζουν ή παρεμποδίζουν, για λόγους απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού που αφορούν τις παραμέτρους οικολογικού σχεδιασμού που αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος 1, ενός προϊόντος που φέρει τη σήμανση CE σύμφωνα με το άρθρο 5, για το οποίο το ισχύον μέτρο εφαρμογής δεν προβλέπει απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού.

3. Τα κράτη μέλη δεν εμποδίζουν την παρουσίαση, π.χ. σε εμπορικές εκθέσεις και επιδείξεις, προϊόντων τα οποία δεν συμφωνούν με τις διατάξεις του εφαρμόσιμου μέτρου εφαρμογής, υπό την προϋπόθεση να υπάρχει ορατή ένδειξη σύμφωνα με την οποία δεν διατίθενται στην αγορά/τίθενται σε λειτουργία έως ότου συμμορφωθούν με τις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 7

Ρήτρα διασφάλισης

1. Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει ότι ένα προϊόν που φέρει την αναφερόμενη στο άρθρο 5 σήμανση CE και χρησιμοποιείται σύμφωνα με τη χρήση για την οποία προορίζεται δεν έχει συμμορφωθεί με όλες τις σχετικές διατάξεις του ισχύοντος μέτρου εφαρ-

μογής, ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του υποχρεούται να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση του προϊόντος με τις διατάξεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής ή/και με τη σήμανση CE και να θέσει τέρμα στην παράβαση σύμφωνα με τους όρους που θέτει το κράτος μέλος.

Όταν υπάρχουν επαρκή στοιχεία ότι ένα προϊόν ενδέχεται να μη συμμορφώνεται, το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, τα οποία, αναλόγως της βαρύτητας της μη συμμόρφωσης, μπορεί να φθάνουν και στην απαγόρευση της διάθεσης του προϊόντος στην αγορά, μέχρι να αποδειχθεί η συμμόρφωση.

Αν η μη συμμόρφωση συνεχιστεί, το κράτος μέλος αποφασίζει να περιορίσει ή να απαγορεύσει τη διάθεση του εν λόγω προϊόντος στην αγορά ή/και τη θέση του σε λειτουργία ή εξασφαλίζει την απόσυρσή του από την αγορά.

Σε περιπτώσεις απαγόρευσης ή απόσυρσης από την αγορά, ενημερώνονται αμέσως η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

2. Κάθε απόφαση η οποία λαμβάνεται από κράτος μέλος σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και η οποία περιορίζει ή απαγορεύει τη διάθεση στην αγορά ή/και τη θέση σε λειτουργία ενός προϊόντος, αναφέρει με ακρίβεια τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

Η εν λόγω απόφαση κοινοποιείται αμέσως στον ενδιαφερόμενο, ο οποίος συγχρόνως ενημερώνεται για τα ένδικα βοηθήματα που διαθέτει δυνάμει της νομοθεσίας που ισχύει στο οικείο κράτος μέλος και για τις προθεσμίες άσκησης των ένδικων αυτών βοηθημάτων.

3. Το κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για τη λήψη οιασδήποτε απόφασης δυνάμει της παραγράφου 1, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους και, ιδίως, διευκρινίζοντας αν η μη συμμόρφωση οφείλεται:

- α) στη μη πλήρωση των απαιτήσεων του εφαρμόσιμου ισχύοντος μέτρου εφαρμογής·
- β) στην εσφαλμένη εφαρμογή των εναρμονισμένων προτύπων κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 10 παράγραφος 2·
- γ) σε ελλείψεις των εναρμονισμένων προτύπων κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 10 παράγραφος 2.

4. Η Επιτροπή αρχίζει αμέσως διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερομένους και μπορεί να ζητήσει τεχνικές συμβουλές από ανεξάρτητους εξωτερικούς εμπειρογνώμονες.

Μετά τις διαβουλεύσεις αυτές, η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το κράτος μέλος το οποίο έλαβε την απόφαση και τα άλλα κράτη μέλη για τις απόψεις της.

Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι η απόφαση δεν είναι δικαιολογημένη, ενημερώνει αμέσως σχετικά τα κράτη μέλη.

5. Όταν η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου βασίζεται σε ανεπάρκεια του εναρμονισμένου προτύπου, η Επιτροπή κινεί αμέσως τη διαδικασία του άρθρου 10 παράγραφοι 2, 3 και 4. Η Επιτροπή ενημερώνει συγχρόνως την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1.

6. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εγγυηθούν, όταν αυτό δικαιολογείται, την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που παρέχονται κατά τη διαδικασία αυτή.

7. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το παρόν άρθρο δημοσιοποιούνται με διαφανή τρόπο.

8. Η γνώμη της Επιτροπής για τις αποφάσεις αυτές δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 8

Αξιολόγηση συμμόρφωσης

1. Πριν από τη διάθεση στην αγορά ενός προϊόντος που καλύπτεται από μέτρα εφαρμογής, ή/και τη θέση ενός προϊόντος σε λειτουργία, ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του μεριμνά για τη διενέργεια αξιολόγησης σχετικά με τη συμμόρφωση του προϊόντος με όλες τις οικείες απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής.

2. Οι διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης προσδιορίζονται από τα μέτρα εφαρμογής και αφήνουν στους κατασκευαστές τη δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ του εσωτερικού ελέγχου σχεδιασμού, που αναφέρεται στο παράρτημα IV της παρούσας οδηγίας και του συστήματος διαχείρισης, που αναφέρεται στο παράρτημα V της παρούσας οδηγίας. Όταν είναι δεόντως δικαιολογημένη και ανάλογη προς τον κίνδυνο, η διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης επιλέγεται μεταξύ των σχετικών εννοιών που περιγράφονται στο παράρτημα II της απόφασης 768/2008/EK.

Όταν ένα κράτος μέλος έχει ισχυρές ενδείξεις ενδεχόμενης μη συμμόρφωσης ενός προϊόντος, το εν λόγω κράτος μέλος δημοσιεύει το ταχύτερο δυνατόν τεκμηριωμένη αξιολόγηση της συμμόρφωσης του προϊόντος, την οποία μπορεί να διεξαγάγει αρμόδιος φορέας, ώστε να είναι δυνατή, εφόσον είναι αναγκαία, η έγκαιρη διορθωτική επέμβαση.

Αν ένα προϊόν που καλύπτεται από μέτρα εφαρμογής έχει σχεδιασθεί από οργανισμό καταχωρισμένο σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 761/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, για την εκούσια συμμετοχή οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS) ⁽¹⁾ και η σχεδιαστική λειτουργία περιλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής αυτής της καταχώρισης, το σύστημα διαχείρισης αυτού του οργανισμού τεκμαίρεται ότι έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του παραρτήματος V της παρούσας οδηγίας.

Αν ένα προϊόν που καλύπτεται από μέτρα εφαρμογής έχει σχεδιασθεί από οργανισμό ο οποίος διαθέτει σύστημα διαχείρισης που

περιλαμβάνει τη λειτουργία του σχεδιασμού του προϊόντος και το οποίο εφαρμόζεται σύμφωνα με εναρμονισμένα πρότυπα, οι αριθμοί αναφοράς των οποίων έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, αυτό το σύστημα διαχείρισης τεκμαίρεται ότι έχει συμμορφωθεί με τις αντίστοιχες απαιτήσεις του παραρτήματος V.

3. Μετά τη διάθεση στην αγορά ή/και τη θέση σε λειτουργία προϊόντος που καλύπτεται από μέτρα εφαρμογής, ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του διατηρεί, για διενέργεια επιθεώρησης, επί χρονικό διάστημα 10 ετών μετά την κατασκευή του τελευταίου προϊόντος, τα σχετικά έγγραφα που αφορούν τη διενεργηθείσα αξιολόγηση συμμόρφωσης, καθώς και τις δηλώσεις συμμόρφωσης που εκδόθηκαν.

Τα σχετικά έγγραφα τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής κράτους μέλους εντός 10 ημερών μετά την παραλαβή σχετικού αιτήματος.

4. Τα έγγραφα που αφορούν την αξιολόγηση της συμμόρφωσης και τη δήλωση συμμόρφωσης CE που αναφέρονται στο άρθρο 5 συντάσσονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 9

Τεκμήριο συμμόρφωσης

1. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι τα προϊόντα που φέρουν την αναφερόμενη στο άρθρο 5 σήμανση CE έχουν συμμορφωθεί με τις σχετικές διατάξεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής.

2. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι τα προϊόντα για τα οποία έχουν εφαρμοσθεί εναρμονισμένα πρότυπα, οι αριθμοί αναφοράς των οποίων έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, έχουν συμμορφωθεί με όλες τις σχετικές απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής στο οποίο αναφέρονται τα εν λόγω πρότυπα.

3. Τα προϊόντα στα οποία έχει απονεμηθεί το κοινοτικό οικολογικό σήμα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1980/2000 τεκμαίρεται ότι έχουν συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής, εφόσον οι εν λόγω απαιτήσεις καλύπτονται από το οικολογικό σήμα.

4. Για τους σκοπούς της τεκμαιρόμενης συμμόρφωσης στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 19 παράγραφος 2, μπορεί να αποφασίζει ότι και άλλα οικολογικά σήματα πληρούν ισοδύναμους όρους με το κοινοτικό οικολογικό σήμα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1980/2000. Τα προϊόντα στα οποία έχουν απονεμηθεί τέτοια οικολογικά σήματα, τεκμαίρεται ότι έχουν συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής, εφόσον οι εν λόγω απαιτήσεις καλύπτονται από το οικολογικό σήμα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 114 της 24.4.2001, σ. 1.

Άρθρο 10

Εναρμονισμένα πρότυπα

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, κατά το δυνατόν, για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων, ώστε να καθίσταται δυνατή η διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη σε εθνικό επίπεδο σχετικά με τη διαδικασία κατάρτισης και παρακολούθησης των εναρμονισμένων προτύπων.

2. Όταν ένα κράτος μέλος ή η Επιτροπή θεωρεί ότι τα εναρμονισμένα πρότυπα, η εφαρμογή των οποίων τεκμαίρεται ότι πληροί τις ειδικές διατάξεις ισχύοντος μέτρου εφαρμογής, δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις εν λόγω διατάξεις, το οικείο κράτος μέλος ή η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τη μόνιμη επιτροπή που συστάθηκε με το άρθρο 5 της οδηγίας 98/34/ΕΚ, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της κατεπειγόντως.

3. Με βάση τη γνώμη της εν λόγω επιτροπής, η Επιτροπή αποφασίζει να δημοσιεύσει, να μη δημοσιεύσει, να δημοσιεύσει με περιορισμό, να διατηρήσει ή να αποσύρει τις αναφορές των σχετικών εναρμονισμένων προτύπων στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

4. Η Επιτροπή ενημερώνει τον οικείο ευρωπαϊκό φορέα τυποποίησης και, αν χρειάζεται, εκδίδει νέα εντολή με σκοπό την αναθεώρηση των σχετικών εναρμονισμένων προτύπων.

Άρθρο 11

Απαιτήσεις για τα κατασκευαστικά στοιχεία και τις υπομονάδες συναρμολόγησης

Τα μέτρα εφαρμογής δύνανται να απαιτούν από τον κατασκευαστή ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του, οι οποίοι διαθέτουν στην αγορά ή/και θέτουν σε λειτουργία κατασκευαστικά στοιχεία και υπομονάδες συναρμολόγησης, να παρέχουν στον κατασκευαστή ενός προϊόντος που καλύπτεται από μέτρα εφαρμογής τις σχετικές πληροφορίες για την υλική σύνθεση και για την κατανάλωση ενέργειας, υλικών ή/και πόρων των κατασκευαστικών στοιχείων ή υπομονάδων συναρμολόγησης.

Άρθρο 12

Διοικητική συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη λήψη των δεόντων μέτρων, ώστε να ενθαρρύνουν τις αρμόδιες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας αρχές να συνεργάζονται μεταξύ τους, να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να παρέχουν προς την Επιτροπή πληροφορίες, ούτως ώστε να υποβοηθείται η λειτουργία της παρούσας οδηγίας, και ιδίως η εφαρμογή του άρθρου 7.

Η διοικητική συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών πρέπει να αξιοποιούν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τα ηλεκτρονικά μέσα επι-

κοινωνίας και μπορούν να υποστηρίζονται από σχετικά κοινοτικά προγράμματα.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

2. Η ακριβής φύση και η δομή της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών αποφασίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 19 παράγραφος 2.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει τα δέοντα μέτρα, ώστε να ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και να συμβάλλει σε αυτήν κατά τα αναφερόμενα στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 13

Επιχειρήσεις μικρού και μεσαίου μεγέθους

1. Στο πλαίσιο προγραμμάτων από τα οποία οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) και οι πολύ μικρές επιχειρήσεις μπορούν να αντλήσουν οφέλη, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη πρωτοβουλίες που βοηθούν τις ΜΜΕ και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις να ενσωματώσουν περιβαλλοντικές παραμέτρους, συμπεριλαμβανομένης της ενεργειακής αποδοτικότητας, κατά το σχεδιασμό των προϊόντων τους.

2. Κατευθυντήριες γραμμές που καλύπτουν ιδιαιτερότητες των ΜΜΕ που δραστηριοποιούνται στον οικείο παραγωγικό τομέα δύνανται να συνοδεύουν τα μέτρα εφαρμογής. Αν απαιτείται και σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή μπορεί να παρέχει επιπλέον ειδικευμένο υλικό για να διευκολύνει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας από τις ΜΜΕ.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, ιδίως με την ενίσχυση των δικτύων και δομών παροχής βοήθειας, για την ενθάρρυνση των ΜΜΕ και των πολύ μικρών επιχειρήσεων να υιοθετήσουν, ήδη από το στάδιο του σχεδιασμού του προϊόντος, περιβαλλοντικώς υγιή προσέγγιση και να προσαρμοσθούν προς τη μελλοντική ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Άρθρο 14

Πληροφορίες για τον καταναλωτή

Σύμφωνα με τα ισχύοντα μέτρα εφαρμογής, οι κατασκευαστές διασφαλίζουν, υπό τη μορφή που κρίνουν κατάλληλη, ότι στους καταναλωτές των προϊόντων παρέχονται:

α) η αναγκαία πληροφόρηση σχετικά με το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν στην αειφόρο χρήση του προϊόντος και

β) τα οικολογικά χαρακτηριστικά του προϊόντος και τα οφέλη του οικολογικού σχεδιασμού, όταν τα μέτρα εφαρμογής το απαιτούν.

Άρθρο 15

Μέτρα εφαρμογής

1. Όταν ένα προϊόν πληροί τα κριτήρια που παρατίθενται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, εμπίπτει σε μέτρο εφαρμογής ή μέτρο αυτορρύθμισης κατά την παράγραφο 3 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου. Αυτά τα μέτρα εφαρμογής, που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, εγκρίνονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 19 παράγραφος 3.

2. Τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι τα ακόλουθα:

- α) το προϊόν πρέπει να αντιπροσωπεύει σημαντικό όγκο πωλήσεων και εμπορικών συναλλαγών εντός της Κοινότητας, ενδεικτικά άνω των 200 000 τεμαχίων εντός ενός έτους, σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία·
- β) δεδομένων των ποσοτήτων που διατίθενται στην αγορά ή/και τίθενται σε λειτουργία, το προϊόν πρέπει να έχει σημαντικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο εντός της Κοινότητας, όπως προσδιορίζεται στις κοινοτικές στρατηγικές προτεραιότητες κατά τα οριζόμενα στην απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ και
- γ) το προϊόν πρέπει να παρουσιάζει σημαντικές δυνατότητες βελτίωσης όσον αφορά τον περιβαλλοντικό του αντίκτυπο χωρίς υπερβολικό κόστος, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα:
 - i) την έλλειψη άλλης σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας ή την ακατάλληλη αντιμετώπιση του ζητήματος από τις δυνάμεις της αγοράς και
 - ii) τη μεγάλη ανισότητα περιβαλλοντικών επιδόσεων μεταξύ των διαθέσιμων στην αγορά προϊόντων με ισοδύναμες λειτουργίες.

3. Όταν καταρτίζει σχέδιο μέτρου εφαρμογής, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τυχόν απόψεις τις οποίες έχει εκφράσει η επιτροπή του άρθρου 19 παράγραφος 1 και επιπλέον λαμβάνει υπόψη:

- α) τις κοινοτικές περιβαλλοντικές προτεραιότητες, όπως αυτές που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ, ή στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα για την αλλαγή του κλίματος (ΕΠΑΚ) της Επιτροπής και
- β) συναφείς κοινοτικές διατάξεις και μέτρα αυτορρύθμισης, όπως οι εθελοντικές συμφωνίες, τα οποία, κατόπιν αξιολογήσεως σύμφωνα με το άρθρο 17, αναμένεται να επιτύχουν τους στόχους της σχετικής πολιτικής ταχύτερα ή με μικρότερο κόστος απ' ό,τι οι υποχρεωτικές απαιτήσεις.

4. Κατά την κατάρτιση σχεδίου μέτρου εφαρμογής, η Επιτροπή:

- α) μελετά τον κύκλο ζωής του προϊόντος και όλες τις σημαντικές περιβαλλοντικές παραμέτρους, μεταξύ άλλων την ενεργειακή αποδοτικότητα. Το βάθος ανάλυσης των περιβαλλοντικών πτυχών και της δυνατότητας βελτίωσής τους είναι ανάλογο της σημασίας τους. Η υιοθέτηση των απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού στις σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές ενός προϊόντος δεν επιβραδύνεται αδικαιολόγητα από αβεβαιότητες που αφορούν τις άλλες πτυχές·
- β) πραγματοποιεί αξιολόγηση των συνεπειών για το περιβάλλον, τους καταναλωτές και τους κατασκευαστές, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ, από άποψη ανταγωνιστικότητας και στις αγορές εκτός Κοινότητας καινοτομίας, πρόσβασης στην αγορά και κόστους και οφέλους·
- γ) λαμβάνει υπόψη την υφισταμένη εθνική νομοθεσία για το περιβάλλον την οποία τα κράτη μέλη θεωρούν σχετική·
- δ) προβαίνει στις δέουσες διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερομένους·
- ε) καταρτίζει επεξηγηματικό υπόμνημα του σχεδίου μέτρου εφαρμογής, βασισμένη στην αξιολόγηση που προβλέπεται στο στοιχείο β) και
- στ) ορίζει ημερομηνία(-ες) εφαρμογής, τυχόν σταδιακά ή μεταβατικά μέτρα ή περιόδους, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις ενδεχόμενες επιπτώσεις για τις ΜΜΕ ή για συγκεκριμένες ομάδες προϊόντων που κατασκευάζονται κατά κύριο λόγο από ΜΜΕ.

5. Τα μέτρα εφαρμογής πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) δεν πρέπει να υπάρχει σημαντικός αρνητικός αντίκτυπος στη λειτουργικότητα του προϊόντος σε ό,τι αφορά τον χρήστη·
- β) δεν πρέπει να επηρεάζονται αρνητικά η υγεία, η ασφάλεια και το περιβάλλον·
- γ) δεν πρέπει να υπάρχει σημαντικός αρνητικός αντίκτυπος στους καταναλωτές, ιδίως όσον αφορά την προσιτή τιμή και το κόστος του κύκλου ζωής του προϊόντος·
- δ) δεν πρέπει να υπάρχει σημαντικός αρνητικός αντίκτυπος στην ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας·
- ε) καταρχήν, ο καθορισμός μιας απαίτησης οικολογικού σχεδιασμού δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την επιβολή στους κατασκευαστές της χρήσης μιας αποκλειστικής τεχνολογίας· και
- στ) δεν πρέπει να βαρύνει με υπερβολικό διοικητικό φόρτο τους κατασκευαστές.

6. Τα μέτρα εφαρμογής προβλέπουν απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού σύμφωνα με το παράρτημα Ι ή/και το παράρτημα ΙΙ.

Θεσπίζονται ειδικές απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού για επιλεγμένες περιβαλλοντικές πτυχές που έχουν σημαντικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο.

Τα μέτρα εφαρμογής μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι δεν είναι απαραίτητη η απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού σχετικά με ορισμένες ειδικές παραμέτρους οικολογικού σχεδιασμού που αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος 1.

7. Οι απαιτήσεις διατυπώνονται κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι αρχές επιτήρησης της αγοράς μπορούν να επαληθεύουν τη συμμόρφωση του προϊόντος προς τις απαιτήσεις του μέτρου εφαρμογής. Στο μέτρο εφαρμογής προσδιορίζεται κατά πόσον η διαδικασία επαλήθευσης μπορεί να επιτευχθεί άμεσα στο προϊόν ή βάσει τεχνικής τεκμηρίωσης.

8. Τα μέτρα εφαρμογής περιλαμβάνουν τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα VII.

9. Οι σχετικές μελέτες και αναλύσεις που χρησιμοποιεί η Επιτροπή κατά την κατάρτιση των μέτρων εφαρμογής θα πρέπει να δημοσιοποιούνται, λαμβανομένης ιδιαιτέρως υπόψη της εύκολης πρόσβασης και χρήσης από ενδιαφερόμενες ΜΜΕ.

10. Αν απαιτείται, ένα μέτρο εφαρμογής που καθορίζει απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού περιλαμβάνει διατάξεις για τη στάθμιση διάφορων περιβαλλοντικών πτυχών. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 19 παράγραφος 3.

Άρθρο 16

Πρόγραμμα εργασίας

1. Σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 15 και μετά από συνεργασία με το φόρουμ διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 18, η Επιτροπή καταρτίζει πρόγραμμα εργασίας το οποίο δημοσιοποιείται, το αργότερο στις 21 Οκτωβρίου 2011.

Το πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνει, για τα τρία επόμενα χρόνια, ενδεικτικό κατάλογο ομάδων προϊόντων που θεωρείται ότι έχουν προτεραιότητα για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής.

Το πρόγραμμα εργασίας τροποποιείται περιοδικά από την Επιτροπή μετά από διαβούλευση με το φόρουμ διαβούλευσης.

2. Ωστόσο, κατά τη μεταβατική περίοδο εντός της οποίας καταρτίζεται το πρώτο πρόγραμμα εργασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 15 και μετά από διαβούλευση με το φόρουμ διαβούλευσης, η Επιτροπή θεσπίζει, κατά τα προσήκοντα, εκ των προτέρων:

α) μέτρα εφαρμογής αρχίζοντας από τα προϊόντα που έχουν χαρακτηριστεί από το ΕΠΑΚ ως παρέχοντα μεγάλες δυνατότητες οικονομικής αποδοτικής μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, όπως ο εξοπλισμός θέρμανσης και παραγωγής ζεστού

νερού, τα συστήματα ηλεκτρικών κινητήρων, τα συστήματα φωτισμού τόσο του οικιακού όσο και του τριτογενούς τομέα, οι οικιακές συσκευές, ο γραφειακός εξοπλισμός τόσο του οικιακού όσο και του τριτογενούς τομέα, οι καταναλωτικές ηλεκτρονικές συσκευές και τα συστήματα θέρμανσης, αερισμού και κλιματισμού και

β) χωριστό μέτρο εφαρμογής που αφορά τη μείωση της ενεργειακής απώλειας όλων των προϊόντων σε λειτουργία αναμονής.

Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 19 παράγραφος 3.

Άρθρο 17

Αυτορρύθμιση

Οι εθελοντικές συμφωνίες ή άλλα μέτρα αυτορρύθμισης που προτάθηκαν ως εναλλακτικές λύσεις αντί των μέτρων εφαρμογής στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας αξιολογούνται τουλάχιστον βάσει του παραρτήματος VIII.

Άρθρο 18

Φόρουμ διαβούλευσης

Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι, κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων της, εφαρμόζει, ως προς κάθε μέτρο εφαρμογής, ισόρροπη συμμετοχή των εκπροσώπων των κρατών μελών και όλων των ενδιαφερομένων για το εν λόγω προϊόν ή ομάδα προϊόντων, όπως η βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ, των βιοτεχνιών, των συνδικαλιστικών ενώσεων, των εμπόρων, των εμπόρων λιανικής πώλησης, των εισαγωγέων, των ενώσεων προστασίας του περιβάλλοντος και των οργανώσεων καταναλωτών. Τα εν λόγω μέρη συμβάλλουν ειδικότερα στον ορισμό και στην αναθεώρηση των μέτρων εφαρμογής, στην εξέταση της αποτελεσματικότητας των καθιερωμένων μηχανισμών επιτήρησης της αγοράς και στην αξιολόγηση των εθελοντικών συμφωνιών και άλλων μέτρων αυτορρύθμισης. Τα εν λόγω μέρη συναντώνται σε ένα φόρουμ διαβούλευσης. Η Επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό του φόρουμ.

Άρθρο 19

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η προδεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5α παραγράφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 20**Κυρώσεις**

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίζεται η εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές, λαμβανομένου υπόψη του βαθμού μη συμμόρφωσης και του αριθμού τεμαχίων των μη συμμορφούμενων προϊόντων που διατίθενται στην κοινοτική αγορά. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αυτές τις διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο στις 20 Νοεμβρίου 2010 και κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο 21**Επανεξέταση**

Μέχρι το 2012 η Επιτροπή επανεξετάζει την αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας και των μέτρων εφαρμογής της, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων:

- α) της μεθοδολογίας για τον προσδιορισμό και την κάλυψη σημαντικών περιβαλλοντικών παραμέτρων, όπως η αποτελεσματικότερη χρήση των πόρων, λαμβανομένου υπόψη ολόκληρου του κύκλου ζωής των προϊόντων·
- β) του ορίου για τη λήψη μέτρων εφαρμογής·
- γ) των μηχανισμών επιτήρησης της αγοράς και
- δ) οιασδήποτε σχετικής αυτορρύθμισης η οποία ενθαρρύνεται.

Εν συνέχεια αυτής της επανεξέτασης και ειδικότερα λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία που σχετίζεται με την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή αξιολογεί ιδίως τη σκοπιμότητα επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας σε μη συνδεδεμένα με την ενέργεια προϊόντα, προκειμένου να επιτευχθεί σημαντική μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε ολόκληρο τον κύκλο ζωής των προϊόντων αυτών, μετά από διαβούλευση με το φόρουμ διαβούλευσης που αναφέρει το άρθρο 18 και, ανάλογα με την περίπτωση, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 22**Απόρρητο**

Οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών από τον κατασκευαστή ή/και τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 11 και το παράρτημα I μέρος 2, είναι αναλογικές και λαμβάνουν υπόψη τον ευλόγως εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικών ευαισθητών πληροφοριών.

Άρθρο 23**Μεταφορά**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με

τα άρθρα 1 έως 9, 11, 14, 15 και 20 καθώς και με τα παραρτήματα I έως V, VII και VIII, το αργότερο τις 20 Νοεμβρίου 2010. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που προβλέπει ότι παραπομπές στην οδηγία που καταργείται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες βρίσκονται σε υφιστάμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θα νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 24**Κατάργηση**

Η οδηγία 2005/32/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία που εμφανίζεται στο παράρτημα IX, μέρος Α, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα IX μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία λογίζονται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα X.

Άρθρο 25**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 26**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 21 Οκτωβρίου 2009.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. BUZEK

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

C. MALMSTRÖM

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Μέθοδος καθορισμού των γενικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού

(κατά το άρθρο 15 παράγραφος 6)

Οι γενικές απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού αποσκοπούν στη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των προϊόντων, με γνώμονα τις σημαντικές περιβαλλοντικές τους πτυχές και χωρίς καθορισμό οριακών τιμών. Η μέθοδος σύμφωνα με το παρόν παράρτημα πρέπει να εφαρμόζεται όταν δεν ενδείκνυται να οριστούν οριακές τιμές για την υπό εξέταση ομάδα προϊόντων. Κατά την κατάρτιση σχεδίου μέτρου εφαρμογής το οποίο θα υποβληθεί στην επιτροπή του άρθρου 19 παράγραφος 1, η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές οι οποίες πρέπει να διευκρινίζονται στο μέτρο εφαρμογής.

Κατά την κατάρτιση μέτρων εφαρμογής που θεσπίζουν γενικές απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού σύμφωνα με το άρθρο 15, η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει, όπως ενδείκνυται ανάλογα με το προϊόν που καλύπτεται από το μέτρο εφαρμογής, τις σχετικές παραμέτρους οικολογικού σχεδιασμού εκ των απαριθμούμενων στο μέρος 1, τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών εκ των απαριθμούμενων στο μέρος 2 και τις απαιτήσεις για τον κατασκευαστή εκ των απαριθμούμενων στο μέρος 3.

Μέρος 1. Παράμετροι οικολογικού σχεδιασμού για τα προϊόντα

1.1. Οι σημαντικές περιβαλλοντικές πτυχές πρέπει να προσδιορίζονται με συνεκτίμηση των ακόλουθων φάσεων του κύκλου ζωής του προϊόντος και στο βαθμό που αυτές συνδέονται με τον σχεδιασμό του προϊόντος:

- α) επιλογή και χρησιμοποίηση πρώτων υλών·
- β) κατασκευή·
- γ) συσκευασία, μεταφορά και διανομή·
- δ) εγκατάσταση και συντήρηση·
- ε) χρήση και
- στ) τέλος ζωής, ήτοι κατάσταση ενός προϊόντος που έχει φθάσει στο τέλος της πρώτης του χρήσης έως την τελική διάθεσή του.

1.2. Για κάθε φάση, πρέπει να εκτιμώνται οι ακόλουθες περιβαλλοντικές πτυχές, ανάλογα με την περίπτωση:

- α) προβλεπόμενη κατανάλωση υλικών, ενέργειας και άλλων πόρων, όπως γλυκού νερού·
- β) προβλεπόμενες εκπομπές στον αέρα, το νερό ή το έδαφος·
- γ) προβλεπόμενη ρύπανση μέσω φυσικών φαινομένων, όπως ο θόρυβος, οι δονήσεις, οι ακτινοβολίες, τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία·
- δ) προβλεπόμενη παραγωγή αποβλήτων και
- ε) δυνατότητες επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης και ανάκτησης υλικών ή/και ενέργειας, λαμβανομένης υπόψη της οδηγίας 2002/96/ΕΚ.

1.3. Ιδιαίτερα, πρέπει να χρησιμοποιούνται και να συμπληρώνονται από άλλες, οσάκις απαιτείται, οι ακόλουθες παράμετροι για την αξιολόγηση των δυνατοτήτων βελτίωσης των περιβαλλοντικών πτυχών που αναφέρονται στο σημείο 1.2:

- α) βάρος και όγκος του προϊόντος·
- β) χρήση υλικών που προέρχονται από δραστηριότητες ανακύκλωσης·
- γ) κατανάλωση ενέργειας, νερού και άλλων πόρων καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής·

- δ) χρήση ουσιών που ταξινομούνται ως επικίνδυνες για την υγεία ή/και το περιβάλλον σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών⁽¹⁾ και λαμβανομένης υπόψη της νομοθεσίας σχετικά με την εμπορία και τη χρήση συγκεκριμένων ουσιών, όπως η οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων⁽²⁾ ή την οδηγία 2002/95/ΕΚ·
- ε) ποσότητα και φύση των αναλωσίμων που χρειάζονται για τη σωστή χρήση και συντήρηση·
- στ) ευχέρεια επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσης, όπως εκφράζεται μέσω των ακόλουθων στοιχείων: αριθμός χρησιμοποιούμενων υλικών και εξαρτημάτων, χρήση τυποποιημένων εξαρτημάτων, χρόνος που απαιτείται για την αποσυναρμολόγηση, πολυπλοκότητα των εργαλείων που απαιτούνται για την αποσυναρμολόγηση, χρήση προτύπων κωδικοποίησης για τον προσδιορισμό των εξαρτημάτων και των υλικών που είναι κατάλληλα για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση (συμπεριλαμβανομένης της σήμανσης των πλαστικών εξαρτημάτων σύμφωνα με τα πρότυπα ISO), χρήση εύκολα ανακυκλώσιμων υλικών, ευχερής πρόσβαση σε πολύτιμα και άλλα ανακυκλώσιμα εξαρτήματα και υλικά, ευχερής πρόσβαση σε εξαρτήματα και υλικά που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες·
- ζ) ενσωμάτωση μεταχειρισμένων εξαρτημάτων·
- η) αποφυγή τεχνικών λύσεων που βλάπτουν την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση εξαρτημάτων και ολόκληρων συσκευών·
- θ) παράταση του χρόνου ζωής, όπως εκφράζεται μέσω των εξής στοιχείων: ελάχιστη εγγυημένη διάρκεια ζωής, ελάχιστο διάστημα διαθεσιμότητας ανταλλακτικών, δομοστοιχειωτός σχεδιασμός, δυνατότητα αναβάθμισης, δυνατότητα επιδιόρθωσης·
- ι) ποσότητες παραγόμενων αποβλήτων και ποσότητες παραγόμενων επικινδύνων αποβλήτων·
- ια) εκπομπές στον αέρα (αέρια θερμοκηπίου, παράγοντες οξίνισης, πτητικές οργανικές ενώσεις, ουσίες που εξασθενούν τη στιβάδα του όζοντος, ανθεκτικοί οργανικοί ρύποι, βαρέα μέταλλα, λεπτά σωματίδια και αιωρούμενα σωματίδια), με την επιφύλαξη της οδηγίας 97/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα ληπτέα μέτρα κατά της εκπομπής αερίων και σωματιδιακών ρύπων προερχόμενων από κινητήρες εσωτερικής καύσης που τοποθετούνται σε μη οδικά κινητά μηχανήματα⁽³⁾·
- ιβ) εκπομπές στο νερό (βαρέα μέταλλα, ουσίες που έχουν αρνητική επίδραση στο ισοζύγιο οξυγόνου, ανθεκτικοί οργανικοί ρύποι) και
- ιγ) εκπομπές στο έδαφος (ιδίως διαρροή και διάχυση επικινδύνων ουσιών κατά τη φάση της χρήσης των προϊόντων και κίνδυνος απόπλυσης κατά τη διάθεση των προϊόντων ως αποβλήτων).

Μέρος 2. Απαιτήσεις παροχής πληροφοριών

Τα μέτρα εφαρμογής μπορεί να απαιτούν από τον κατασκευαστή την παροχή πληροφοριών, οι οποίες είναι δυνατόν να επηρεάζουν τον τρόπο χειρισμού, χρήσης ή ανακύκλωσης του προϊόντος από μέρη άλλα πλην του κατασκευαστή. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση:

- α) πληροφορίες από τον σχεδιαστή σχετικά με τη διαδικασία κατασκευής·
- β) πληροφορίες στους καταναλωτές σχετικά με τα σημαντικά περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά και επιδόσεις του προϊόντος· οι πληροφορίες αυτές πρέπει να συνοδεύουν το προϊόν, όταν αυτό διατίθεται στην αγορά, ούτως ώστε ο καταναλωτής να μπορεί να συγκρίνει αυτές τις πτυχές των προϊόντων·
- γ) πληροφορίες στους καταναλωτές σχετικά με τον τρόπο εγκατάστασης, χρήσης και συντήρησης του προϊόντος, προκειμένου να ελαχιστοποιείται ο αντίκτυπος του στο περιβάλλον και να διασφαλίζεται η βέλτιστη προσδοκώμενη διάρκεια ζωής του, καθώς και σχετικά με τον τρόπο επιστροφής του προϊόντος μετά το τέλος της ζωής του και, ανάλογα με την περίπτωση, πληροφορίες για την περίοδο διαθεσιμότητας ανταλλακτικών και για τις δυνατότητες βελτίωσης του προϊόντος και
- δ) πληροφορίες για τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας σχετικά με την αποσυναρμολόγηση, την ανακύκλωση ή τη διάθεση του προϊόντος μετά το τέλος της ζωής του.

Οι πληροφορίες πρέπει να βρίσκονται επάνω στο ίδιο το προϊόν, όταν αυτό είναι δυνατόν.

Οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από άλλη κοινοτική νομοθεσία, όπως η οδηγία 2002/96/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 201.

⁽³⁾ ΕΕ L 59 της 27.2.1998, σ. 1.

Μέρος 3. Απαιτήσεις για τον κατασκευαστή

1. Λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές πτυχές οι οποίες, σύμφωνα με τα μέτρα εφαρμογής, είναι δυνατόν να επηρεάζονται ουσιαστικά από τον σχεδιασμό του προϊόντος, οι κατασκευαστές προϊόντων υποχρεούνται να διενεργούν αξιολόγηση του μοντέλου του προϊόντος καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής του, με βάση ρεαλιστικές παραδοχές σχετικά με τις κανονικές συνθήκες και για τους σκοπούς της χρησιμοποίησής του. Άλλες περιβαλλοντικές πτυχές μπορεί να εξετάζονται σε εθελοντική βάση.

Με βάση αυτή την αξιολόγηση, οι κατασκευαστές πρέπει να καταρτίζουν το οικολογικό προφίλ του προϊόντος. Το οικολογικό προφίλ πρέπει να βασίζεται σε χαρακτηριστικά του προϊόντος που έχουν σχέση με το περιβάλλον και σε εισροές/εκροές που προκύπτουν καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής του προϊόντος και εκφράζονται σε φυσικά μεγέθη τα οποία είναι δυνατόν να μετρηθούν.

2. Οι κατασκευαστές πρέπει να χρησιμοποιούν την αξιολόγηση αυτή για να αξιολογούν τις εναλλακτικές σχεδιαστικές λύσεις και την επιτευχθείσα περιβαλλοντική επίδοση του προϊόντος βάσει κριτηρίων αναφοράς.

Τα κριτήρια αναφοράς πρέπει να προσδιορίζονται από την Επιτροπή στο μέτρο εφαρμογής βάσει των πληροφοριών που συγκεντρώνονται κατά την κατάρτιση του μέτρου.

Η επιλογή συγκεκριμένης σχεδιαστικής λύσης πρέπει να εξασφαλίζει εύλογη ισορροπία μεταξύ των διαφόρων περιβαλλοντικών πτυχών και μεταξύ, αφενός, των περιβαλλοντικών πτυχών και άλλων σχετικών θεμάτων, όπως η ασφάλεια και η υγεία, οι τεχνικές απαιτήσεις λειτουργικότητας, ποιότητας και επιδόσεων και, αφετέρου, των οικονομικών πτυχών, συμπεριλαμβανομένου του κόστους κατασκευής και της δυνατότητας εμπορίας, τηρουμένου, συγχρόνως, του συνόλου της σχετικής νομοθεσίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μέθοδος καθορισμού των ειδικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού

(κατά το άρθρο 15 παράγραφος 6)

Οι ειδικές απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού αποσκοπούν στη βελτίωση μιας επιλεγμένης περιβαλλοντικής πτυχής του προϊόντος. Μπορούν να λαμβάνουν τη μορφή απαιτήσεων για μειωμένη κατανάλωση ενός συγκεκριμένου πόρου, όπως όρια για τη χρήση αυτού του πόρου κατά τα διάφορα στάδια του κύκλου ζωής του προϊόντος, όπως ενδείκνυται (π.χ. όρια για την κατανάλωση νερού στη φάση της χρήσης ή για τις ποσότητες ενός συγκεκριμένου υλικού που ενσωματώνεται στο προϊόν ή απαίτηση για τις ελάχιστες ποσότητες ανακυκλωμένου υλικού).

Κατά την κατάρτιση μέτρων εφαρμογής που καθορίζουν ειδικές απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού δυνάμει του άρθρου 15, η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει, όπως ενδείκνυται ανάλογα με το προϊόν που καλύπτεται από το μέτρο εφαρμογής, τις σχετικές παραμέτρους οικολογικού σχεδιασμού εκ των απαριθμούμενων στο παράρτημα I, μέρος 1 και ορίζει το επίπεδο των απαιτήσεων αυτών σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 19 παράγραφος 2 ως ακολούθως:

1. Στην τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική ανάλυση πρέπει να επιλέγεται ένας αριθμός αντιπροσωπευτικών μοντέλων του εν λόγω προϊόντος στην αγορά και προσδιορίζονται οι τεχνικές εναλλακτικές δυνατότητες βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής βιωσιμότητας των εν λόγω εναλλακτικών επιλογών και αποφεύγοντας κάθε σημαντική απώλεια επιδόσεων ή χρησιμότητας του προϊόντος για τους καταναλωτές.

Η τεχνική, περιβαλλοντική και οικονομική ανάλυση πρέπει να προσδιορίζει επίσης, για τις συγκεκριμένες περιβαλλοντικές πτυχές, τα προϊόντα και την τεχνολογία με τις καλύτερες επιδόσεις που είναι διαθέσιμα στην αγορά.

Οι επιδόσεις προϊόντων που διατίθενται στις διεθνείς αγορές και τα σημεία αναφοράς που ορίζονται στη νομοθεσία άλλων χωρών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την ανάλυση καθώς και κατά τον καθορισμό των απαιτήσεων.

Με βάση την ανάλυση αυτή και λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής και τεχνικής σκοπιμότητας, καθώς και των δυνατοτήτων βελτίωσης, πρέπει να λαμβάνονται συγκεκριμένα μέτρα με στόχο τη μείωση του περιβαλλοντικού αντίκτυπου του προϊόντος στο ελάχιστο.

Όσον αφορά την κατανάλωση ενέργειας κατά τη χρήση, το επίπεδο της ενεργειακής απόδοσης ή κατανάλωσης πρέπει να καθορίζεται με στόχο το ελάχιστο κόστος κύκλου ζωής για τους τελικούς χρήστες για αντιπροσωπευτικά μοντέλα προϊόντων, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών σε άλλες περιβαλλοντικές πτυχές. Η μέθοδος διενέργειας της ανάλυσης κόστους κύκλου ζωής χρησιμοποιεί πραγματικό προεξοφλητικό επιτόκιο βάσει των δεδομένων που παρέχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και μια ρεαλιστική διάρκεια ζωής για το προϊόν· βασίζεται στο άθροισμα των διακυμάνσεων της τιμής αγοράς (που προκύπτει από τις διακυμάνσεις του βιομηχανικού κόστους) και των λειτουργικών δαπανών που προκύπτουν από τα διάφορα επίπεδα εναλλακτικών επιλογών για πραγματοποίηση τεχνικών βελτιώσεων υπολογιζόμενων με αφαίρεση για όλη τη διάρκεια ζωής των εξεταζόμενων αντιπροσωπευτικών μοντέλων προϊόντων. Οι λειτουργικές δαπάνες καλύπτουν πρωτίστως την κατανάλωση ενέργειας και τις πρόσθετες δαπάνες για άλλους πόρους (όπως νερό ή απορρυπαντικά).

Πρέπει να διεξάγεται ανάλυση ευαισθησίας που να καλύπτει τους σχετικούς συντελεστές (όπως τιμή της ενέργειας ή άλλων πόρων, κόστος των πρώτων υλών ή κόστος παραγωγής, προεξοφλητικά επιτόκια) και, κατά περίπτωση, το εξωτερικό περιβαλλοντικό κόστος, συμπεριλαμβανομένων των αποτρεπόμενων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, προκειμένου να ελέγχεται αν υπάρχουν σημαντικές αλλαγές και αν τα γενικά συμπεράσματα είναι αξιόπιστα. Η απαίτηση αναπροσαρμόζεται ανάλογα.

Παρόμοια μεθοδολογία μπορεί να εφαρμόζεται και για άλλους πόρους, όπως για το νερό.

2. Για τη σύνταξη των τεχνικών, περιβαλλοντικών και οικονομικών αναλύσεων, μπορούν να χρησιμοποιούνται πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών δραστηριοτήτων.

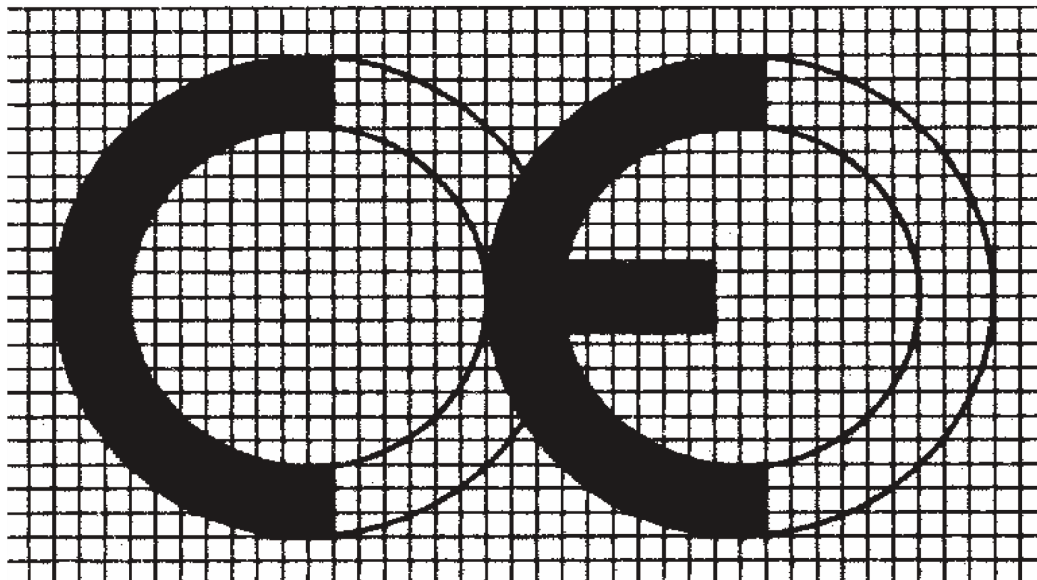
Το ίδιο ισχύει και για πληροφορίες που προέρχονται από υφιστάμενα προγράμματα που εφαρμόζονται σε άλλα μέρη του κόσμου, για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού για τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών με τους οικονομικούς εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η απαίτηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τον κύκλο ανασχεδιασμού του προϊόντος.

ΧΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Σήμανση CE

(κατά το άρθρο 5 παράγραφος 2)



Η σήμανση CE πρέπει να έχει ύψος τουλάχιστον 5 mm. Αν η σήμανση CE σμικρυνθεί ή μεγεθυνθεί, πρέπει να τηρηθούν οι αναλογίες που δίνονται στο παραπάνω σχήμα.

Η σήμανση CE πρέπει να τίθεται πάνω στο προϊόν. Όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πρέπει να τίθεται πάνω στη συσκευασία και στα συνοδευτικά έγγραφα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Εσωτερικός έλεγχος σχεδιασμού

(κατά το άρθρο 8 παράγραφος 2)

1. Το παρόν παράρτημα περιγράφει τη διαδικασία με την οποία ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του που εκπληρώνει τις υποχρεώσεις οι οποίες καθορίζονται στο τμήμα 2 διασφαλίζει και δηλώνει ότι το προϊόν πληροί τις σχετικές απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής. Η δήλωση συμμόρφωσης CE μπορεί να καλύπτει ένα ή περισσότερα προϊόντα και πρέπει να φυλάσσεται από τον κατασκευαστή.
2. Ο κατασκευαστής πρέπει να καταρτίζει φάκελο τεχνικής τεκμηρίωσης που καθιστά δυνατή την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του προϊόντος με τις απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής.

Η εν λόγω τεκμηρίωση πρέπει να περιλαμβάνει ιδίως:

- α) τη γενική περιγραφή του προϊόντος και την προβλεπόμενη χρήση του·
 - β) τα αποτελέσματα σχετικών μελετών περιβαλλοντικής αξιολόγησης εκ μέρους του κατασκευαστή, ή/και παραπομπές σε βιβλιογραφία περιβαλλοντικής αξιολόγησης ή σε περιπτωσιολογικές μελέτες που χρησιμοποίησε ο κατασκευαστής για την αξιολόγηση, την τεκμηρίωση και τον καθορισμό λύσεων όσον αφορά τον σχεδιασμό του προϊόντος·
 - γ) το οικολογικό προφίλ εφόσον απαιτείται από το μέτρο εφαρμογής·
 - δ) στοιχεία των προδιαγραφών σχεδιασμού του προϊόντος σχετικά με τις πτυχές περιβαλλοντικού σχεδιασμού του·
 - ε) κατάλογο των αναφερόμενων στο άρθρο 10 κατάλληλων προτύπων, που εφαρμόστηκαν εν όλω ή εν μέρει και περιγραφή των λύσεων που υιοθετήθηκαν για να καλυφθούν οι απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής σε περίπτωση μη εφαρμογής των προτύπων που αναφέρονται στο άρθρο 10 ή όταν τα εν λόγω πρότυπα δεν πληρούν απολύτως τις απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής·
 - στ) αντίγραφο των πληροφοριών που αφορούν τις πτυχές περιβαλλοντικού σχεδιασμού του προϊόντος οι οποίες παρέχονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, μέρος 2· και
 - ζ) τα αποτελέσματα των μετρήσεων που διενεργήθηκαν για τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού, με λεπτομερή στοιχεία για τη συμμόρφωση των μετρήσεων αυτών με τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού που καθορίζονται στο ισχύον μέτρο εφαρμογής.
3. Ο κατασκευαστής πρέπει να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζει ότι το προϊόν κατασκευάζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές σχεδιασμού που αναφέρονται στο σημείο 2 και με τις απαιτήσεις του μέτρου που ισχύει για το προϊόν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Σύστημα διαχείρισης για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης

(κατά το άρθρο 8 παράγραφος 2)

1. Το παρόν παράρτημα περιγράφει τη διαδικασία με την οποία ο κατασκευαστής ο οποίος εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σημείου 2, διασφαλίζει και δηλώνει ότι το προϊόν πληροί τις απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής. Η δήλωση συμμόρφωσης CE μπορεί να καλύπτει ένα ή περισσότερα προϊόντα και πρέπει να φυλάσσεται από τον κατασκευαστή.
2. Για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του προϊόντος είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται σύστημα διαχείρισης, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατασκευαστής εφαρμόζει τα περιβαλλοντικά στοιχεία που καθορίζονται στο σημείο 3.
3. Περιβαλλοντικά στοιχεία του συστήματος διαχείρισης
Το παρόν σημείο προσδιορίζει τα στοιχεία ενός συστήματος διαχείρισης και τις διαδικασίες βάσει των οποίων ο κατασκευαστής μπορεί να αποδεικνύει ότι το προϊόν πληροί τις απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής.
- 3.1. Πολιτική στον τομέα των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος

Ο κατασκευαστής πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι πληροί τις απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής. Ο κατασκευαστής πρέπει επίσης να είναι σε θέση να παρέχει ένα πλαίσιο για τον καθορισμό και την επανεξέταση των στόχων και δεικτών περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος με σκοπό τη βελτίωση των συνολικών περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος.

Όλα τα μέτρα που λαμβάνονται από τον κατασκευαστή για τη βελτίωση των συνολικών περιβαλλοντικών επιδόσεων και τον καθορισμό του οικολογικού προφίλ του προϊόντος, εφόσον απαιτείται από το μέτρο εφαρμογής, μέσω του σχεδιασμού και της κατασκευής του, πρέπει να τεκμηριώνονται με συστηματικό και τακτικό τρόπο υπό μορφή γραπτών διαδικασιών και οδηγιών.

Οι εν λόγω διαδικασίες και οδηγίες πρέπει, ιδίως, να περιλαμβάνουν κατάλληλη περιγραφή:

- a) του καταλόγου των εγγράφων που πρέπει να συντάσσονται —και ανάλογα με την περίπτωση— να προσκομίζονται για να αποδεικνύεται η συμμόρφωση του προϊόντος·
 - β) των στόχων και δεικτών περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος και της οργανωτικής δομής, των ευθυνών, των εξουσιών της διοίκησης και του τρόπου κατανομής των πόρων όσον αφορά την εφαρμογή και τη διατήρησή τους·
 - γ) των ελέγχων και των δοκιμών που πρέπει να διενεργούνται μετά την κατασκευή του προϊόντος για να ελέγχονται οι επιδόσεις του σε σχέση με τους δείκτες περιβαλλοντικών επιδόσεων·
 - δ) των διαδικασιών για τον έλεγχο της αναγκαίας τεκμηρίωσης και για τη διασφάλιση της συνεχούς ενημέρωσής της και
 - ε) της μεθόδου για τον έλεγχο της εφαρμογής και της αποτελεσματικότητας των περιβαλλοντικών στοιχείων του συστήματος διαχείρισης.
- 3.2. Προγραμματισμός
Ο κατασκευαστής πρέπει να θέτει και να διατηρεί:
 - a) διαδικασίες για τον καθορισμό του οικολογικού προφίλ του προϊόντος·
 - β) στόχους και δείκτες περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος, οι οποίοι συνεκτιμούν τις τεχνολογικές εναλλακτικές επιλογές οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τις τεχνικές και οικονομικές απαιτήσεις και
 - γ) πρόγραμμα για την επίτευξη αυτών των στόχων.
 - 3.3. Εφαρμογή και τεκμηρίωση

- 3.3.1. Η τεκμηρίωση του συστήματος διαχείρισης πρέπει να καλύπτει, ιδίως, τα εξής:
- α) καθορίζονται και τεκμηριώνονται ευθύνες και αρμόδιες αρχές ούτως ώστε να διασφαλίζεται η επίτευξη ουσιαστικών περιβαλλοντικών επιδόσεων από το προϊόν και η υποβολή εκθέσεων για τη λειτουργία του, με στόχο την επανεξέταση και τη βελτίωσή του·
 - β) συντάσσονται έγγραφα που περιγράφουν τις τεχνικές ελέγχου και εξακρίβωσης του σχεδιασμού και τις διαδικασίες και τα συστηματικά μέτρα που χρησιμοποιήθηκαν κατά τον σχεδιασμό του προϊόντος και
 - γ) ο κατασκευαστής συντάσσει και διατηρεί πληροφορίες που περιγράφουν τα βασικά περιβαλλοντικά στοιχεία του συστήματος διαχείρισης και τις διαδικασίες ελέγχου όλων των απαιτούμενων εγγράφων.
- 3.3.2. Η τεκμηρίωση του προϊόντος πρέπει να διευκρινίζει, ιδίως, τα ακόλουθα:
- α) τη γενική περιγραφή του προϊόντος και την προβλεπόμενη χρήση του·
 - β) τα αποτελέσματα σχετικών μελετών περιβαλλοντικής αξιολόγησης εκ μέρους του κατασκευαστή, ή/και παραπομπές σε βιβλιογραφία περιβαλλοντικής αξιολόγησης ή σε περιπτωσιολογικές μελέτες που χρησιμοποίησε ο κατασκευαστής για την αξιολόγηση, την τεκμηρίωση και τον καθορισμό λύσεων όσον αφορά τον σχεδιασμό του προϊόντος·
 - γ) το οικολογικό προφίλ εφόσον απαιτείται από το μέτρο εφαρμογής·
 - δ) τα έγγραφα που περιγράφουν τα αποτελέσματα των μετρήσεων που διενεργήθηκαν για τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού, με λεπτομερή στοιχεία για τη συμμόρφωση των μετρήσεων αυτών με τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού που καθορίζονται στο ισχύον μέτρο εφαρμογής·
 - ε) ο κατασκευαστής πρέπει να καθορίζει προδιαγραφές που αναφέρουν, ιδίως, τα πρότυπα που εφαρμόστηκαν· σε περίπτωση μη εφαρμογής των προτύπων που αναφέρονται στο άρθρο 10 ή όταν τα εν λόγω πρότυπα δεν πληρούν πλήρως τις απαιτήσεις του ισχύοντος μέτρου εφαρμογής, τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης και
 - στ) αντίγραφο των πληροφοριών σχετικά με τις πτυχές περιβαλλοντικού σχεδιασμού του προϊόντος οι οποίες παρέχονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προσδιορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος 2.
- 3.4. Έλεγχος και διορθωτικά μέτρα
- 3.4.1. Ο κατασκευαστής πρέπει να:
- α) λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίζει ότι το προϊόν κατασκευάζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές σχεδιασμού του και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του μέτρου εφαρμογής που ισχύει γι' αυτό·
 - β) θεσπίζει και διατηρεί διαδικασίες για τη διερεύνηση και την αντιμετώπιση της μη συμμόρφωσης και επιφέρει στις τεκμηριωμένες διαδικασίες τις τροποποιήσεις που προκύπτουν από τα διορθωτικά μέτρα και
 - γ) διενεργεί τουλάχιστον κάθε τρία χρόνια, πλήρη εσωτερικό έλεγχο του συστήματος διαχείρισης, αναφορικά προς τα περιβαλλοντικά του στοιχεία.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Δήλωση συμμόρφωσης CE

(κατά το άρθρο 5 παράγραφος 3)

Η δήλωση συμμόρφωσης CE πρέπει να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του κατασκευαστή ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του.
 2. Περιγραφή του μοντέλου, επαρκή για τη σαφή αναγνώρισή του.
 3. Ανάλογα με την περίπτωση, τα στοιχεία των εφαρμοζόμενων εναρμονισμένων προτύπων.
 4. Ανάλογα με την περίπτωση, τα άλλα τεχνικά πρότυπα και προδιαγραφές που χρησιμοποιήθηκαν.
 5. Ανάλογα με την περίπτωση, τα στοιχεία άλλης κοινοτικής νομοθεσίας που προβλέπει την τοποθέτηση της σήμανσης CE και
 6. Στοιχεία ταυτότητας και υπογραφή του προσώπου που έχει το δικαίωμα να δεσμεύει τον κατασκευαστή ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

Περιεχόμενο των μέτρων εφαρμογής

(σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 8)

Τα μέτρα εφαρμογής πρέπει να διευκρινίζουν, ιδίως:

1. Τον ακριβή ορισμό του τύπου ή των τύπων των καλυπτόμενων προϊόντων.
2. Τις απαιτήσεις οικολογικού σχεδιασμού για το καλυπτόμενο προϊόν, τις ημερομηνίες εφαρμογής και τα σταδιακά ή μεταβατικά μέτρα ή περιόδους.
 - α) σε περίπτωση γενικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού, τις σχετικές φάσεις και πτυχές εκ των αναφερομένων στο παράρτημα I, σημεία 1.1. και 1.2, μαζί με παραδείγματα παραμέτρων εκ των αναφερομένων στο παράρτημα I, σημείο 1.3, ως οδηγίες για την αξιολόγηση βελτιώσεων συγκεκριμένων περιβαλλοντικών πτυχών·
 - β) σε περίπτωση ειδικών απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού, το επίπεδο ή τα επίπεδά τους.
3. Τις παραμέτρους οικολογικού σχεδιασμού οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα I, μέρος I και για τις οποίες δεν χρειάζεται απαίτηση οικολογικού σχεδιασμού.
4. Τις απαιτήσεις σχετικά με την εγκατάσταση του προϊόντος, όταν το στοιχείο αυτό έχει άμεση σχέση με τις εξεταζόμενες περιβαλλοντικές επιδόσεις του προϊόντος·
5. Τα πρότυπα ή/και τις μεθόδους μέτρησης που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν· όπου υπάρχουν, χρησιμοποιούνται εναρμονισμένα πρότυπα, των οποίων οι αριθμοί αναφοράς έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
6. Λεπτομερή στοιχεία για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης δυνάμει της απόφασης 93/465/ΕΟΚ:
 - α) όταν οι ενότητες που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν είναι διαφορετικές από την ενότητα Α, τους παράγοντες που οδηγούν στην επιλογή αυτής της συγκεκριμένης διαδικασίας·
 - β) ανάλογα με την περίπτωση, τα κριτήρια για την έγκριση ή/και την πιστοποίηση των τρίτων μερών.

Όταν για το ίδιο προϊόν ορίζονται διαφορετικές ενότητες σε άλλες απαιτήσεις ΕΚ, η ενότητα που ορίζεται στο μέτρο εφαρμογής πρέπει να υπερισχύει όσον αφορά τη σχετική απαίτηση·
7. Τις απαιτήσεις για τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχουν οι κατασκευαστές, ιδίως για τα στοιχεία τεχνικής τεκμηρίωσης που απαιτούνται για να διευκολυνθεί ο έλεγχος της συμμόρφωσης του προϊόντος με το μέτρο εφαρμογής·
8. Τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου κατά την οποία τα κράτη μέλη πρέπει να επιτρέπουν τη διάθεση στην αγορά ή/και τη θέση σε λειτουργία προϊόντων, τα οποία έχουν συμμορφωθεί με τους κανονισμούς που ίσχυαν στο έδαφός τους κατά την ημερομηνία έκδοσης του μέτρου εφαρμογής·
9. Την ημερομηνία αξιολόγησης και ενδεχόμενης αναθεώρησης του μέτρου εφαρμογής, λαμβανομένης υπόψη της ταχύτητας της τεχνολογικής πρόοδου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Αυτορρύθμιση

(κατά το άρθρο 17)

Επιπλέον της βασικής νομικής απαίτησης κατά την οποία οι πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης πρέπει να συμμορφώνονται προς όλες τις διατάξεις της συνθήκης (ιδίως προς τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς και του ανταγωνισμού), καθώς και προς τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένων πολυμερών εμπορικών κανόνων, ο εξής μη εξαντλητικός κατάλογος ενδεικτικών κριτηρίων μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αξιολόγηση του παραδεκτού των πρωτοβουλιών αυτορρύθμισης ως εναλλακτικής λύσης αντί μέτρου εφαρμογής στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας:

1. Ανοικτή συμμετοχή

Οι πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης πρέπει να είναι ανοικτές στη συμμετοχή φορέων τρίτων χωρών, στις φάσεις τόσο της προετοιμασίας όσο και της εφαρμογής.

2. Προστιθέμενη αξία

Οι πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης πρέπει να δημιουργούν προστιθέμενη αξία (μεγαλύτερη από ό,τι οι «συνήθεις υποθέσεις») όσον αφορά τη βελτίωση της γενικής περιβαλλοντικής απόδοσης του καλυπτόμενου προϊόντος.

3. Αντιπροσωπευτικότητα

Ο βιομηχανικός κλάδος και οι φορείς του που συμμετέχουν σε δράσεις αυτορρύθμισης πρέπει να αντιπροσωπεύουν μεγάλη πλειοψηφία του σχετικού οικονομικού τομέα, με όσο το δυνατόν λιγότερες εξαιρέσεις. Πρέπει να ληφθεί μέριμνα για τη διασφάλιση της τήρησης των κανόνων του ανταγωνισμού.

4. Στόχοι ποσοτικά εκπεφρασμένοι και σταδιακώς εφαρμοζόμενοι

Οι στόχοι που καθορίζουν οι συμμετέχοντες πρέπει να εκφράζονται με σαφήνεια και ακρίβεια, σε επακριβώς καθορισμένη βάση. Αν η πρωτοβουλία αυτορρύθμισης καλύπτει μεγάλο χρονικό διάστημα, πρέπει να περιλαμβάνονται ενδιάμεσοι στόχοι. Εξασφαλίζεται η δυνατότητα παρακολούθησης της συμμόρφωσης προς τους σκοπούς και τους (ενδιάμεσους) στόχους κατά τρόπο οικονομικώς προσιτό και αξιόπιστο, με σαφείς και αξιόπιστους δείκτες. Η ανάπτυξη των δεικτών αυτών πρέπει να διευκολύνεται με στοιχεία που προέρχονται από την έρευνα και τις επιστημονικές και τεχνολογικές γνώσεις.

5. Συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών

Για τη διασφάλιση της διαφάνειας, οι πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης πρέπει να δημοσιοποιούνται, μεταξύ άλλων με τη χρήση του Διαδικτύου και άλλων ηλεκτρονικών μέσων διάδοσης των πληροφοριών.

Τούτο πρέπει επίσης να ισχύει για τις ενδιάμεσες και τις τελικές εκθέσεις παρακολούθησης. Οι συμμετέχοντες —δηλαδή τα κράτη μέλη, η βιομηχανία, οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ και οι ενώσεις καταναλωτών— πρέπει να έχουν τη δυνατότητα υποβολής παρατηρήσεων σχετικά με τις πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης.

6. Παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων

Οι πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης πρέπει να περιλαμβάνουν ένα καλοσχεδιασμένο σύστημα παρακολούθησης, με σαφώς προσδιορισμένες ευθύνες για τη βιομηχανία και τους ανεξάρτητους φορείς ελέγχου. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής, σε συνεργασία με τους συμμετέχοντες στην πρωτοβουλία αυτορρύθμισης, πρέπει να καλούνται να παρακολουθούν την επίτευξη των στόχων.

Το σχέδιο παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων πρέπει να είναι λεπτομερές, διαφανές και αντικειμενικό. Πρέπει να εναπόκειται στις υπηρεσίες της Επιτροπής να εξετάζουν, επικουρούμενες από την επιτροπή του άρθρου 19 παράγραφος 1, εάν έχουν επιτευχθεί οι στόχοι της εθελοντικής συμφωνίας ή άλλων αυτορρυθμιστικών μέτρων.

7. Οικονομική αποδοτικότητα της διαχείρισης πρωτοβουλιών αυτορρύθμισης

Το κόστος διαχείρισης των πρωτοβουλιών αυτορρύθμισης, ιδίως όσον αφορά την παρακολούθηση, δεν πρέπει να οδηγεί σε δυσανάλογη διοικητική επιβάρυνση σε σχέση με τους στόχους τους και τα άλλα διαθέσιμα μέσα πολιτικής.

8. Βιώσιμη ανάπτυξη

Οι πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης πρέπει να ανταποκρίνονται στους στόχους πολιτικής της παρούσας οδηγίας, περιλαμβανομένης της ολοκληρωμένης προσέγγισης, καθώς και στην οικονομική και την κοινωνική διάσταση της βιώσιμης ανάπτυξης. Πρέπει να ενσωματώνεται η προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, η υγεία, η ποιότητα ζωής και τα οικονομικά συμφέροντα.

9. Συμβατότητα κινήτρων

Οι πρωτοβουλίες αυτορρύθμισης δεν αναμένεται να φέρουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα, αν άλλοι παράγοντες και κίνητρα - πίεση της αγοράς, φορολογία και νομοθεσία σε εθνικό επίπεδο - στέλνουν αντιφατικά μηνύματα στους συμμετέχοντες στην πρωτοβουλία αυτορρύθμισης. Η συνέπεια της πολιτικής αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο από την άποψη αυτή και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της πρωτοβουλίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX**ΜΕΡΟΣ Α****Καταργούμενη οδηγία με τις διαδοχικές τροποποιήσεις της**

(οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 24)

Οδηγία 2005/32/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 191 της 22.7.2005, σ. 29).

Οδηγία 2008/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 81 της 20.3.2008, σ. 48).

μόνο το άρθρο 1

ΜΕΡΟΣ Β**Κατάλογος των προθεσμιών μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο**

(οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 24)

Οδηγία	Προθεσμία μεταφοράς
2005/32/ΕΚ	11 Αυγούστου 2007
2008/28/ΕΚ	—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

Πίνακας Αντιστοιχίας

Οδηγία 2005/32/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρα 1 έως 20	Άρθρα 1 έως 20
Άρθρο 21	—
Άρθρο 22	—
Άρθρο 23	Άρθρο 21
Άρθρο 24	Άρθρο 22
Άρθρο 25	—
—	Άρθρο 23
—	Άρθρο 24
Άρθρο 26	Άρθρο 25
Άρθρο 27	Άρθρο 26
Παραρτήματα I έως VIII	Παραρτήματα I έως VIII
—	Παράρτημα IX
—	Παράρτημα X